YIL: 1 SAYI: 2 MAYIS 2023 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

2980-1435

835 yıllık Tarihi Minber

Türkeş'in Elâzığ Anıları…

Elazığ'da Demokrasi Dersi…

Ters Lalelerden Görsel Şölen

Halk Oyunları Elazığ'da bitiyor mu?

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 1 SAYI: 2 FİYATI: 50 TL MAYIS-2023

İMTİYAZ SAHİBİ ve
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:
YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
İ. EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
AHMET BULUT (ELAZIĞ)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
FİKRİYE SUSAM (ÇANAKKALE)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
MEHTAP ÖZER SEYRAN (ELAZIĞ)

ADRES:
Gazi Caddesi No: 36 Yüce Pasajı Kat 4
ELAZIĞ

BASKI VE CİLT
Meteksan Matbaacılık ve Teknik Sanayi Ticaret A.Ş.
Beytepe Köyü Yolu No: 3 06800 Bilkent-Çankaya / Ankara
Telefon: +90 312 266 44 10
E-posta: satis@meteksan.com.tr
www.meteksan.com.tr
Sertifika No: 46519

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

Sevgili Çaydaçıra Ailesi, dergimiz artık baskılı olarak yayın hayatında...

2021 Yılı Ocak ayından itibaren **Digital** olarak bilgisayarlarınıza ve cep telefonlarınıza misafir olan **Çaydaçıra Dergisi**, geçen sayıdan itibaren evlerinize ve kitaplığınıza da konuk oluyor.

Dijitalden baskıya geçen dergimiz mecburen yeniden **"Sayı 1"** diyerek yoluna devam edecek. 27 sayımız dijital olan dergimizi bundan böyle abone sistemiyle takip edeceksiniz. Dergimizi yine sizlere dijital olarak göndereceğiz. İsteyene de adreslerine baskılı olarak göndereceğiz.

Sizlerden gelen öneriler ışığında baskılı hayata geçen dergimizde geçmişte yayınlanan bazı haberlerimiz de sizlere yeniden aktaracağız.

Adresimiz ve abone bilgilerini sizlerle yeniden paylaşacağız.

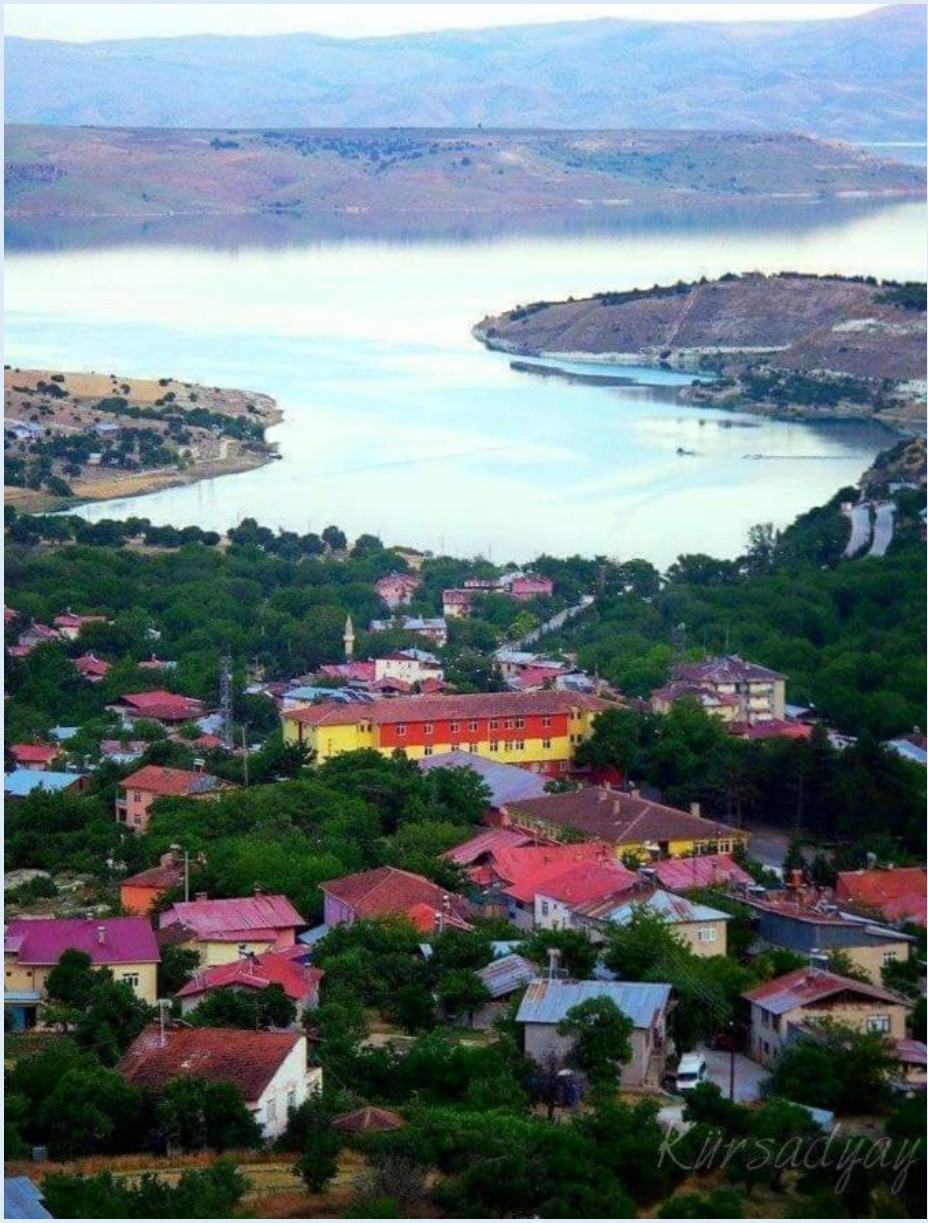
Abone olmak isteyenler, ister 6 aylık 300 TL abonelik bedeliyle veya ister 1 yıllık abone bedeli olan 600 TL'yi **Vakıflar Bankası TR73 0001 5001 5800 7306 2428 13** Yücel Çakmak hesabına yatırıp, dekont ve adresle birlikte cakmakyucel@gmail.com veya 553 2533090 nolu numaradan watsapp'dan gönderebilirler.

Mayıs ayı seçim ayı olduğundan bu sayımızda biraz da tarihi siyasi habere yer vermek istedik. İlki **1957 seçimlerinde Elazığ'da yaşanan toplumsal tepki olayı…** Söz verildiği halde Elazığ'da kurulmayan **Atatürk Üniversitesi**'nde yaşanan olayları ve bu olaylara bağlı kalarak yaşanan siyasi tepkiyi anlatıyoruz.

İkinci haberimizde de Merhum **Alparslan Türkeş**'in Elazığ'da yaşadığı 2 yılı dile getiriyoruz. 2008 Yılı'nda Günışığı Gazetesi'nde yazı dizisi olarak yayınladığım araştırma haberimi biraz daha özetleyerek buradan yeniden aktarıyoruz.

Kurşunlu Camii'nde bulunan **kündekari** tekniği ile abanoz ağacından çivi çakılmadan yapılan **835 yıllık minberden** bahsediyoruz. Minberin tarihçesini okuyacaksınız.

HUZURUN ADIDIR AĞIN

Cazibe merkezimiz bizim bu elde
Huzur kenti bal gibi tadı var dilde
Dönmedi Atatürk'ün gittiği yolda
Kültür deryasında sel gibidir Ağın

Leblebi üzüm bağı bademle ünlü
Aşkla merhametli yufkadır gönlü
Tarih sanat kültürü ile çok yönlü
Bol çiçekler açan dal gibidir Ağın

Anayla kuzu Keban baraj gölüyle
Medenice sözün var sazın teliyle
Çok destanın yazılmış şair diliyle
Has güle aşık bülbül gibidir Ağın

Misafirperver şirin güzel huyları
Her işte maharetli hanım beyleri
Biri birinden güzel bütün köyleri
Badem şekeriyle bal gibidir Ağın

İlyas hocamın köyü ise Şenpınar
Rahmet dileriz size ey koca çınar
Tüm öğrettiğin size duayla döner
Eğitimde tam bir yol gibidir Ağın

Ahmet derki geziniz ilçeyi görün
Baraj gölü yanına bir yuva kurun
Mutlulukla hayatı yaşayıp durun
Bağ içinde gonca gül gibidir Ağın

Ahmet DEMİR

Yaşlı ve sakin İlçe unvanına sahip olan Ağın, yetkililere tepkili:

“Üvey evlat muamelesi görüyoruz”

Yücel ÇAKMAK

ÇAYDAÇIRA/AĞIN

Üç tarafı sularla çevrili olan ve yeşiller içinde bulunan Türkiye’nin en sakin ve yaşlı ilçesi olan Ak Topraklar üzerinde kurulu olan Ağın İlçesi, kaderine terk edilerek köy olma yolunda hızla ilerliyor.

Okuma oranıyla dikkatleri üzerine çeken Ağın, Elazığ’ın üvey evladı görünümünde.

Resmi Gazete’de yayımlanan karara göre Elazığ’ın 9 ilçesi 6. bölge teşviklerinden yararlanırken Ağın’ın teşvik dışında bırakılması ilçede büyük bir üzüntüyle karşılandı.

Başkan Uslu, karara tepkili

Bu konuda en çok tepkiyi de Ağın Belediye Başkanı Ali Uslu gösterdi. Kararı AKP Milletvekili Öznur Çalık’ın sosyal medya paylaşımıyla öğrendiğini dile getiren Başkan Uslu, Elazığ’da teşviklerden yararlanamayacak tek ilçenin Ağın olmasının kendilerine haksızlık olduğunu belirtti.

Başkan Uslu, yetkililerin Ağın’da depremden dolayı hasar almadığını ve bu yüzden teşvik kapsamına alınmadığını dile getirdiklerini belirterek, “Ağın her zamanki gibi unutulmuş sahip çıkılmamış bir pozisyonda oluyor bizi üzdü. Çünkü bu bir yanlış yani Afet Bölgesi ilçemizde depreminin ilk gününden itibaren 3 bin 500 hemşerimizi ağırladık şuanda 2 bine yakın hemşerimiz var eğer cazibe merkezine alınacaksa Ağın’da alınmalıydı” dedi.

Başkan Uslu, “İlimizde bölgemizde ve ilçemizde başka bir belediye 46 bin metrekare yüzölçümü olan 7 bin metrekare kapalı bir mekanı olan bir fabrika eğer satın almışsa ve bunu

da öz kaynaklarından bakanlıktan bir parayla satın almışsa, buyurun hodri meydan. Biz burayı leblebi üretme ve paketleme tesisi kuracağız.” diyerek, en çok Ağın’ın teşvik merkezine alınması gerektiğine dikkat çekti.

“Ağın teşvik bölgesine alınsın”

Ali Uslu Yetkililere seslenerek sorunun bir an önce giderilmesini istedi. Uslu, “Sayın Cumhurbaşkanımızdan istirham ediyorum. Ağın’ın bu kapsamda dışarıda da kalmaması ve hemşerilerimize gerekli önemin ve kıymetin verildiğini hissettirmemiz adına nasıl ki devlet hastanesinin ödeneği ayrıldı proje aşamasında, TOKİ’miz nasıl proje aşamasında devam ediyorsa ben eminim ben 6. Bölge teşvikinden de yararlanmak için yetkililerin elinden geleni yapacağına hiç şüphem yok.” dedi.

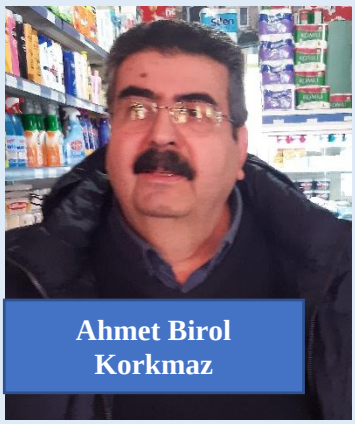

Ağın İlçe Belediye Başkanı Ali Uslu, Ağın ilçesinin cazibe merkezi kapsamına ve 6. Bölge teşviklerinden yararlanamayacak olmasının kendilerini, içe halkını ve ilçe dışında yaşayan Ağınlıları rahatsız ve huzursuz ettiğini belirterek, bu durumun en büyük sebebinin ilimiz milletvekillerinin yetersizliği ve beceriksizliği olduğunu söyledi.

Fabrika makinelerinin hazır olduğunu dile getiren Başkan Uslu, “Dolayısıyla biz teşvikten yararlanamadığımız zaman ne bizim kendi üretimlerimizde faydamız yararlanmamız olmayacak. 7 bin metrekare kapalı alandaki fabrikanın diğer kısımlarına da dışarıdan teşvik getiremeyeceğiz. Kaldı ki bu bölgede fabrikası olan tek belediye ye Ağın

belediyesidir. İlçemiz kapsam içinde olsa giderler azalacak ilçenin ve ilçe halkının yüzü daha fazla gülecekti. Bakın Malatya'ya, Vekil Öznur Çalık çalışkanlığıyla Malatya ve ilçelerine ne kadar büyük kazanımlar sağlıyor, lakin bizim vekillerimiz maalesef bu konuda sınıfta kaldılar. Burada en büyük eksiklik vekillerin yetersizliğidir. Eğer cazibe merkezine alınacaksa Ağın da alınmalıydı. İlçemizin Cazibe merkezi kapsamına ve 6. Bölge teşviklerinden yararlanmaması İlçe dışında ikamet eden hemşerilerimizde bizler gibi çok rahatsızlar.
Bu konuda kimse mazeret üretmesin, bunu başarı olarak da görmesin. Ağın potanın dışında kaldı. İlgili makamlar ilçe ve il siyasileri hatta ilimiz milletvekilleri her zamanki gibi sınıfta kaldı." açıklamasında bulundu.

İlçe Halkı Tepkili

Ahmet Birol Korkmaz

Milletvekillerinin Ağın'a hizmeti engellediğini ifade eden Ağınlı Esnaf Ahmet Birol Korkmaz (63), "Ağın gözden çıkarılmıştır. Bir ilçe sakini olarak yetkililere ulaşarak tepkimi dile getirdim. Bana göre ya işgüzarlık ya da milletvekillerinin beceriksizlikleridir. Bu kararın düzetilmesini istiyorum." dedi.
Karara üzüldüklerini belirten İlçe Esnafı İbrahim Yay (62), "10 ilçemiz var. 9 ilçe kapsama alınıyor. Bii saf dışı bırakıyorlar. Çok zorumuza gitti. Biz birbirimize kenetlenmemiz gerekirken bizi ayrıştırmayın. Bize üvey evlat muamelesi yapmayın." dedi.

İbrahim Yay

İl Dışından da tepki var

Ağın'ının cazibe merkezi kapsamında olmadığı için bölge insanı olarak rahatsız olduklarını ifade eden İzmir Ağın'lılar Dernek Başkanı Özdemir Pasinlililer; " Niçin 9 ilçemiz kapsama alanında olup ta, Ağın'ının neden kapsam dışı bırakıyorlar, bunu bilmiş değiliz. Yetkililerden bu konuyu öğrenmek istiyoruz. Özellikle TOKİ'ye 200 adet yapı yapılacak denip te son bir hafta kala 120 ye düşürüp 80 tanesini başka bir ilçemize verildi. Aynı zamanda yaklaşık 3 buçuk aydır ilçemizde kaymakamımızın olmaması ve bunu gibi sorunların sürekli Ağın'a yansıtılması gerçekten biz gurbetteki Ağın'lıları İstanbul, Ankara, İzmir olmak üzere STK başkanlarına çok tepki yaratı. Biz yetkililerden, vekillerimiz den, il başkanlarımızdan, ilçe başkanlarımızdan bu konuyla ilgili bilgi verilmesini bekliyoruz. Neden hap Ağın öteleniyor. Neden hep Ağın teşviklerden payını alamıyor? Bugün Ağın da 2 bin 500 tane depremzedemiz var. Bunlara neden özen gösterilmiyor. Ağın başka bir yere mi bağlanmak isteniyor? Ya da Ağın'ın ne gibi özelliği var teşviklerden yararlanmaması için? Bunlara en büyük tepkimiz. Bunların bir an önce çözülmesini istiyoruz." dedi.

Karataş; "Bu olayı üzülerek karşıladık."

Ağın'ın cazibe merkezi içerisinde olması gerektiğini ifade eden, Ege Elazığlılar Dernekler Federasyon Başkanı Metin Karataş; "6 Şubat 2023 Kahramanmaraş merkezli

depremden 11 il etkilendi. Bunlardan en çok etkilenen illerden biride Malatya'dır. Ağınların %80 ı Malatya'da ikametgâh eden pozisyonda. Dolayısıyla evleri yıkılan, evleri orta hasarlı, ağır hasarlı olan %90 da daha çok Ağına, Ağın'ın köylerine yerleşmişlerdir. Ağın'ın kışın Nüfusu bin 100 iken Ağın'ın nüfusu 5 binleri bulmuştur. Her anlamda Ağın'a büyük yük binmiştir. Biz bu olayı üzülerek karşıladık. Cazibe merkezinin içerisinde olmamız lazımdı. Çünkü Elazığ her zaman Türkiye Cumhuriyeti'nin devletinin yanında yer almış bir şehirdir. Biz her zaman devletimizin yanında yer alan bir ilçe pozisyonunda bu kimliğimizde her zaman yer almıştır. Okuma, yazma oranın %100 olan, her alanda örnek olan bir ilçenin bu yanlışlıktan bir an önce dönülmesi noktasından yetkililerden tekrar bunu gözden geçireceklerini, bu yanlışın bir an önce olumlu anlamda müjdeli haberi verecekleri konusunda umudumuz tamdır." dedi

"Üzücü bir durum"

İstanbul Ağın Kültür ve Yardımlaşma Derneği Selahaddin Doydu, Ağın'ın cazibe merkezi içerisinde yer almamasının üzücü bir durum olduğunu belirtti.

Yetkilileri bu kararı tekrar gözden geçirmesini ifade eden Selahaddin Doydu, "Ağın ilçemiz Elazığ'ın yatırıma aç kalan bir yöresidir. Cazibe merkezine alınmayla Ağın'ına özel yatırımların geleceğine inanıyorum. Bu karar acilen alınmalıdır." dedi.

Elazığ'da Demokrasi Dersi…

Demokrat Parti'nin 1957'de yapılan milletvekili seçimlerini Elazığ da kaybetmesinde, Atatürk Üniversitesi'nin politik baskılarla Elazığ'dan Erzurum'a alınmış olmasında rol oynadığı bir gerçektir.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığlılar Atatürk Üniversitesi'nin Elazığ da kurulmasıyla ilgili Bakanlar Kurulunun kararını ve TBMM'den çıkacak kanunu beklemektedir. Elazığ'a gelen TBMM Başkanı Refik Koraltan, Elazığ Belediye binasının önündeki meydanda toplanan halka hitap etmektedir. Halkın; 'Üniversite… Üniversite' diye tempo tutması üzerine; "Sevgili Elazığlılar meraklanmayın üniversitenizin müjdesini yakında Elazığ'ı teşrif edecek olan Sayın Başbakanımız verecektir" der. Bu müjde ile coşan Elazığlılar TBMM Başkanı Refik Koraltan'a büyük tezahüratlarda bulunurlar.

Bu müjdenin üzerinden bir ay geçmeden Başbakan Adnan Menderes'in Elazığ teşrifleri ve verecekleri mutlu haber beklenirken maalesef bazı politik baskılar sonucu Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın başkanlığında toplanan bakanlar kurulu Atatürk Üniversitesi'nin Erzurum'da açılmasına karar verirler. Karar, aynı gün Ankara Radyosu'nun öğle haberlerinde duyurulur. Bu kararda o zamanın Milli Eğitim bakanı Celal Yardımcı ile Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın Doğu Anadolu'yu ziyaretinin çok büyük payı vardır. 3. Ordu o zaman Erzurum da konuşlanmış ve orduda görev yapan subay ve paşalarla akşam yemeğinde bir araya gelen Milli Eğitim Bakanı ve Reisicumhur Celal Bayar, komutanlara isteklerini sorar; Onlarda "Maaşlarımız yeterli değil ve çocuklarımıza yüksek tahsil yaptıramıyoruz, Erzurum'a bir üniversite istiyoruz" diye istekte bulunurlar.

Erzurum'da bir üniversitenin kurulması, hiç şüphe yok ki o bölge için çok faydalı dolayısıyla mutluluk duyulması gereken bir olaydır. Ancak, iki yıla yakın bir süre içerisinde çeşitli yönlerden yapılan değerlendirmeler, ilim kurullarının verdikleri raporlar, yerleşke yeri dahi istimlâk edilmiş bu üniversitenin Erzurum'a kaydırılması bütün Elazığlıları üzer.

Elazığlılar çok üzgün ve öfkelidirler. Hükümete çekilen telgrafların haddi hesabı yok. Mahalli gazetelerde tepkili ve tehditkâr yazılar yerini alıyor manşetlerde.
Demokrat Partinin 1957'de yapılan milletvekili seçimlerini Elazığ da kaybetmesinde, Atatürk Üniversitesinin politik baskılarla Elazığ'dan Erzurum'a alınmış olmasında rol oynadığı bir gerçektir.
Seçimlere girmeden18 Ekim 1957'de Elâzığ'a Hazar Hidro-Elektrik Santralinin açılışına gelen Başbakan Adnan Menderes'e Havaalanında güzel bir karşılama yapan Elazığlılar, bu konu için dikkati çekilerek milletvekilli adaylarınıza bu dönem oy vermeyeceklerini söylemişlerdir. Bunun üzerine Elâzığ'daki konuşmasında Adnan Menderes; "Atatürk Üniversitesi'nin neden Erzurum'a verdiklerini izah etmiş, Ankara'ya döndüğünde Elâzığ'da üniversite için istimlak edilen yerlerde geniş çapta bir Yüksek Teknik Okul yapacaklarının sözünü verir. "Eğer tekrar iktidara gelirsem bu konuyu unutmamam için bana telgraf çekin" diye de Elazığlıları uyarmıştı. Sonuç olarak seçimlerde tüm illerde milletvekili çıkartan Demokrat Parti Elâzığ'dan o dönem milletvekili çıkartamamıştır.

Elâzığ'da C.H.P. daha şanslı görünüyor
Muhalefet, K kazanacağını
için halkın Demokrat P
LÜKS Sinemasında
BULMACA

1958 yılının Kasım ayında Elazığ Çimento Fabrikası'nın temel atma törenine gelen Başbakan Adnan Menderes'i resmi görevliler dışında, partisinin il başkanı ve Belediye Başkanı da dahil hiçbir Elazığlı karşılamaya gelmediğinden, Başbakan istasyondan şehre gelmeyerek geceyi inşaat halindeki şeker fabrikasının misafirhanesinde geçirmek üzere trenle yola devam eder. Ertesi gün ise temel atma töreninde programda belirtilmesine rağmen konuşma bile yapmayan Başbakan Menderes, akşam onuruna verilen yemekte gazetecilere verdiği demeçte Elazığlıların kendisine gücenmiş olduğunu dile getirmiştir. Başbakan Adnan Menderes'e iyi niyet dileklerini iletmek üzere Ankara'ya giden 17 kişilik heyete Menderes "Beni Çok üzdünüz, Elazığ benim kalemdi. Beni daha fazla üzmeyin, sizi üzerim, çıkın odadan dışarı" diyerek tepki göstermiştir.

27 Ekim 1957 Genel Seçimleri Elazığ ili sonuçları;

Parti	Toplam	Oy oranı (%)	Milletvekili sayısı
Cumhuriyet Halk Partisi	36.630	44,4	6
Demokrat Parti	34.433	41,8	0

DEMOKRASİLERDE SEÇİM VE SİYASİ PARTİLER

Cumhuriyetin 100. yılında ortaya çıkan tablo pekte sevindiricidir diyemeyiz. Seçim sistemleri geçmişte olduğu gibi bugün de seçmenin iradesini yansıtacak çağdaş bir düzenlemeye sahip değildir. Büyük seçmen kitleleri seçim sistemlerinden dolayı demokrasiye katılımın dışında kalmaktadırlar. Demokrasi "halk için halkın kendi kendini yönetme biçimidir". Halk bu yönetimi; seçeceği temsilciler vasıtasıyla yapar. Bununda esası temsilcinin doğrudan doğruya seçilebilmesidir. Yani asıl güç ve kaynak halktır. Aksi taktirde demokrasiden söz etmek pekte doğru olmaz. Halk; kendi yetkisini kendi isteği ile seçtiği temsilcileri yolu ile kullanır. Bu kullanım ise sağlıklı seçim ve seçim sistemiyle mümkündür.

HÜSEYİN ALDOĞAN

Demokrasilerde halkın seçebilme yetkisi Anayasal kurallarla güvence altına alınmıştır. Bu anayasal kuralar zedeletilmeden bu görev yerine getirilir. Bu ilkeler doğrultusunda yönetilen kendisini yönetecekleri seçmesinde, diğer kurum ve kuruluşlar da yasal sorumluluklarını yerine getirmekte mükelleftirler. Anayasanın serbestlik ilkesi zedelenmeden eşitlik ilkesine ters düşülmeden, seçim sistemleri oluşturulup seçmenin serbest iradesi demokrasiye bir katkı olarak yansıtılmalıdır.

Seçim sistemleri eğitimde, emekte ve insan haklarında eşitliği sağlayacak bir bütünlük taşımalıdır. Aksi taktirde seçim zorunlu bir gereklilik olarak yapılır. Sonuçları ise ekonomik ve sosyal sorunları beraberinde doğurur. Gelişmekte olan ve geri kalmış ülkelerde bu olaylar sık sık yaşanmış ve yaşanmakta olan gerçeklerdir. Bu olumsuz sistemler zaman zaman demokrasiyi kesintiye uğratmaktadır. Demokrasi yalnız askeri darbelerle kesintiye uğramaz. Sivil darbe ve tek taraflı yönetim çıkmazları da demokrasileri kesintilere uğratır. Bunun örneklerini yaşayan pek çok ülke saymak mümkündür. Bu kesintilerin yaşanmaması için seçmenin doğurganlık iradesini sandığa yansıtacak bir seçim sistemini de sandıkta seçmene sunmak zorunludur.

Dünyanın çeşitli ülkelerimde değişik seçim sistemleri uygulanmaktadır. Bu sistemlerin pek çoğu zaman zaman bizim ülkemizde de uygulandı. Lakin Cumhuriyetin 100. yılında ortaya çıkan tablo bu seçim sistemlerinin yaratığı sonuçlara pekte sevindiricidir diyemeyiz. Seçim sistemlerinin çoğu seçmenin iradesini yansınmamıştır. Büyük seçmen kitleleri seçim sistemlerinden dolayı demokrasiye katılımın dışında kalmışlardır. Bu üzücü tabloları meşrutiyet'ten, çok döneme kadar iki dereceli çoğunluk sisteminden son olarak 1995 yapılan ülke barajlı ''D'Hondet Yöntemi'' kullanılarak gerçekleştirilen seçim sisteminden yaşandı. Bugünde tartışılan birçok seçim sisteminden hangisinin ülke gerçeklerine uygun olup olmadığının tespit edilmesi gerekmektedir. Aksi taktirde sonuç yine üzücü olacaktır.

Anayasamızın 68. Maddesi; siyasi partileri ve demokrasiyi siyasi hayatımızın vazgeçilmez bir unsuru olarak göstermiştir. 69. Maddesi ise siyasi partilerin faaliyetler ve parti içi düzenlemeler ile çalışmalarının demokrasi ilkelerine uygun olup olmayacağını hüküm altına almıştır. Oysaki günümüz uygulamalarında siyasi partilerin parti içi demokrasiye ne derece uydukları tartışma konusu. Siyasi parti tabanlarının ve seçmenin en büyük tepkisi gündemini korumaktadır. Bu var oluş siyasi partilerin merkezi yönetimlerine olan güvensizliği sandığa kadar yansıtmaktadır.

Şu gerçek açıkça ortada partilerimizde parti içi demokrasinin pek uygulanmadığı daha çok liderler egemenliğinin etkili olduğu görülmektedir. Bu hiyerarşik yapılaşma parti teşkilatlarının alt örgüt birimlerine kadar yansımış durumdadır.

Parti içi demokraside parti ve demokrasinin güvencesi üyelik güvencesidir. Bu parti içi demokraside mutlaka korunmalıdır. Eğer bir ülke partilerinin partiler demokrasisi giderek liderler demokrasisine dönüşüyorsa seçenlerin seçtiklerinden liderlerinin dışında bir tavır beklemekte de doğru değildir. Çünkü seçilen milletvekilleri yeniden seçilme şanslarını ortadan kaldırmamak için parti liderleri ile ters düşmemeye özen göstermektedirler. Burada şu gerçeği kabul etmek gerekiyor; Siyasi parti yasasının parti genel merkez ve liderlerine verdiği yetki seçmene tepeden kabulü zorunlu ve kendi seçim bölgesinde tespit edilmiş olan aday listelerini zorunlu olarak onaylamasını öngörmektedir. Bu yasanın değişimi seçim sisteminin sağlıklı işlemesine seçmenin iradesinin doğrudan demokrasiye yansıtmasına öncüllük edecektir.

İyi bir seçim sistemi seçmene oyunu kullanırken hem tercih ettiği partiyi hem de tercih ettiği kişiyi seçebilme olanağı vermelidir.

Siyasi yaşamda en önemli faktörlerden birsi iletişimdir. Türk siyasi hayatın da bu konu maalesef üzücü bir akışla varlığını devam ettirmektedir. Kuruluşları itibarıyla birer Sivil Toplum Kuruluşu olan Siyasi Partilerin yönetim üstlenmeye başlamaları ile birlikte sağlıklı iletişim kimliklerinden uzaklaşmaların büyük kayıpları da beraberinde getirmektedir. Yönetimlerin demokratik bir anlayışa sahip olmaları, yönetilen katmanlarla sağlıklı bir iletişimle siyasi amaçlarını yürütmeleri sonucu sağlıklı sivilleşmeyi mümkün kılar. Özelikle son çeyrek asırdır ülkemizde sivilleşmenin rafa kaldırması bir anlamda katı, tek bakışlı, tek inanç anlayışlı, egemen sermayeli, mantık ve hâkimiyete dayanan yönetimlerin doğmasına neden olmuştur.

Böylece bu sistemlerin oluşmasında siyasi partiler, en alt birimlerden başlayıp en üst kademeye kadar parti içi demokrasiyi sağlıklı iletişimler sağlayıp katılımın önünü açmalıdır. Sivil Toplum Örgütleri, Dernekler, Sendikalar ve Bilim'in kaynağı olan Üniversiteler sorumlulukları üstlenecek olgunluktadırlar. Bu oluşuma onlarında yasalar çerçevesinde katkıda bulunabilmelerinin yasal düzenlemeleri yapılmalıdır. Bu güne kadar bu düzenlemeler yapılmadığı için bağımsız katılımcı kurumların yöneticileri siyasi oluşumdan uzak durmayı zorlu görmüşlerdir. Bu ülke demokrasisi içi pekte olumlu bir tablo değildir.

Sağlıklı bir seçimden söz edebilmek için önce seçmen kitlesinden sonra da o seçmen kitlesinin önündeki seçeneklerden söz edilir. Bu seçenekler ise seçmenin özgürce düşünebilme ve serbest iradesiyle oy kullanabilmesidir.

Çözüm ise; Demokrasiler en yakın seçim sistemi olan seçmenin temsilcisini kendisinin seçeceği doğrudan katılım sistemidir.

OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE!..

Dergimiz bu sayıdan itibaren basılı olacaktır.
Abone olmak isteyenler,
6 aylık abone bedeli olan 300 TL veya
1 yıllık abone bedeli olan 600 TL'yi
Vakıflar Bankası
TR73 0001 5001 5800 7306 2428 13
Yücel Çakmak hesabına yatırıp, dekont ve adresle birlikte
cakmakyucel@gmail.com
veya 553 2533090 nolu
numaradan watsapp'dan gönderebilirler.

Türkeş'in Elâzığ Anıları…

• Elazığ'da 243. Piyade Alayı 1. Tabur Komutanlığı'nda görev yapan Türkeş, 27 Mayıs 1960 harekâtından kısa süre önce Elazığ'daki birliğinden Ankara'ya atandı ve Korgeneral Talat Aydemir'in önerisiyle Milli Birlik Komitesi'ne (MBK) alındı.

• Türkeş, Elazığ'da kaldığı evde sık sık askeri yetkililer ile 1960 harekâtının planlarını görüştü. 1958 yılında ordu içindeki gizli teşkilâta giren Türkeş, daha sonra yarbaylığa terfi ederek Ankara'ya tayin oldu.

Yücel ÇAKMAK

Elazığ, 2 yıl boyunca Türkiye'nin kaderini değiştiren Ünlü Siyasetçi ve Devlet Adamı Merhum Alparslan Türkeş'e ev sahipliği yaptı. Ülkücüleri etrafından toplayan Türkeş, Elazığ'da Merhum Ali Erdem'in evinde kiracı olarak ikamet etti.

Bir döneme damgasını vuran Merhum Alparslan Türkeş, 4 Nisan 1997 yılında geçirdiği kalp krizi sonucu Ankara'da vefat etti. Cenazesi, devlet töreni ile kaldırılan Merhum Türkeş'in ölümünün 26. Yılı'nda, Elazığ'da yaşamış olduğu 2 yılı araştırdık.

Türkeş için büyük bir anlam taşıyan Elazığ, 1960 harekâtının da önemli adreslerinden biri olarak görülüyor. 1960 harekâtının kıvılcımlarının atıldığı 1958 yılında Türkeş, harekâtın içine Elazığ'dan girdi.

1957 ve 58 yıllarını sizler için derledik. Türkeş'in o yıllarda hangi evde oturduğu ve kimlerle görüştüğünü araştırdık. O dönemlerin canlı tanıklarının büyük bir çoğunluğu günümüzde artık yok. Türkeş'in en yakın olduğu isimlerden biri olan Merhum Osman Özkan gibi birçok kişiye ulaşamadık. O dönemleri yaşayan Türkeş'in kızı Prof. Dr. Umay Günay ile yaptığımız görüşmede önemli anekdotlar elde ettik.

Türkeş'in hayatı ile başlayacağımız araştırmamızın Elazığ tarihine ışık tutacağına inanıyoruz.

Yıl 1957… Elazığ, Türk Siyasetine damgasını vuracak olan Alparslan Türkeş'e ev sahipliği yapıyor.

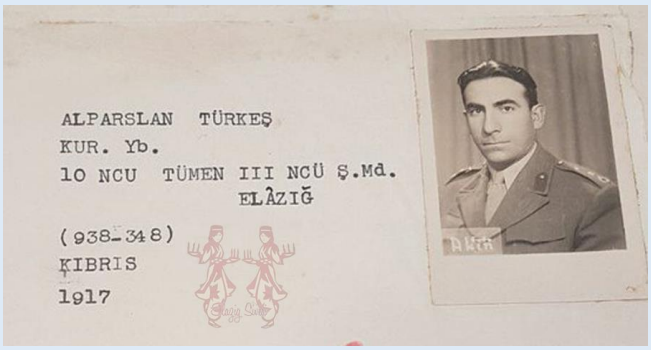
1955-1957 yılları arasında Washington'da NATO Daimi Komitesi'nde Türk genelkurmayı temsil heyetinde görev yapan ve aynı sırada uluslararası ekonomi eğitimi gören Türkeş,

1958'de Elazığ'da 243. Piyade Alayı 1. Tabur Komutanlığına Binbaşı olarak atandı.
Türkeş, Doğu'da ilk kez görev yapacaktı. Türkeş; annesi, eşi ve 3 çocuğuyla Elazığ'a geldi. Askeri Lojmanların olmadığı o dönem Türkeş, şimdiki Sarayatik Mahallesi Meydancık Sokak No 3'de bulunan Ali Erdem'in evini kiraladı. Bu ev Elazığ'ın ilk apartmanıdır.
O dönemleri hayal mayal hatırlayan Ali Erdem'in kızı Hatice Erdem, anılarını anlattı.

"İhtilalin planlandığı ev"

Türkeş'in Ev Sahibi Ali Erdem'in kızı Hatice Erdem, Türkeş Ailesi'ni çok iyi tanıdığını ifade ederek, Elazığ'ın yanı sıra Ankara'da da görüştüklerini belirtti. O dönemleri fazla net hatırlayamadığını belirten Erdem, "Gerçi ben o tarihlerde küçüktüm ama yine de hatırlıyorum. Türkeş Bey sık sık il dışına gitmekteydi. Babam, Türkeş il dışında olduğu dönemlerde ailesinin bütün ihtiyaçlarını karşılıyordu. Mutfak erzakından tutun da yakacak ihtiyacına kadar her şeyi babam alıyordu. Babam, Merhum Türkeş'i çok seviyordu. MHP Genel Başkanı olduğu dönemler Elazığ'a her gelişinde babam ile görüşüyorlardı. Türkeş'in annesi de kendileriyle kalıyordu. Çok hoş bir hanım idi. Beş vakit namazında olan annesi o dönem Kazım Efendi'nin evine sıkça gidiyordu.

Bizim ev Elazığ'ın ilk apartmanıydı. Orada hep sayılı aileler kalıyordu. Türkeş'ten sonra genelde il müdürleri kaldı.
Türkeş'in annesi, annem ile görüştüğü zamanlar evlerine sık sık üst rütbeli subayların sıkça geldiğini söylerdi. Onlar Ankara'ya tayinleri çıktıktan sonra bizde Ankara'ya gittik. Ankara'da da görüşmelerimiz devam etti. Türkeş'in annesi yine üst rütbeli subayların evlerinde toplandıklarını söylerdi. Bir sabah radyodan Türkeş'in sesini duyduk. İhtilal olmuştu. İhtilal ekibinin içerisinde Türkeş'in olduğunu öğrenince toplantıların sebebini anlamış olduk." dedi.
Hatice Erdem'in sözleriyle 1960 ihtilalinin Sarayatik Mahallesi Meydancık Sokak No 3'de bulunan iki katlı, Elazığ'ın ilk apartmanında planlandığı ortaya çıkıyor. Tarihe tanıklık eden bu ev hala dimdik ayakta duruyor.

TÜRKEŞ'İN ŞARK HİZMETİ

O dönemin yakın tanıklarından olan Türkeş'in kızı Prof. Dr. Umay Günay ile e-mail yoluyla yaptığımız röportajda da Elazığlıların kendilerini "Garip" olarak tanımladıklarını dile getirdi. KKTC YÖDAK üyesi olan Prof. Dr. Umay Günay, sorularımızı şöyle cevaplandırdı:

ÇAKMAK: Elazığ'da hangi dönemlerde bulundunuz?
GÜNAY: Elâzığ'a ilk gelişim babamın görevi sebebiyle 1957 Ekim- 1958 Ağustos tarihleri arasında oldu. Daha sonra bilimsel çalışmalarımla ilgili pek çok kere Elâzığ'a geldim.
ÇAKMAK: Babanızın görevi neydi?
GÜNAY: Babam o dönemde Şark hizmeti için binbaşı olarak Elâzığ'daki Alay'da görevliydi.
ÇAKMAK: Elazığ'da nerede ikamet ettiniz?
GÜNAY: Elâzığ'da o yıllarda Elâzığ'ın ilk apartmanı olan rahmetli Ali Erdem Bey'in evinde kiracı olarak oturduk. O yıllarda Askerlerin lojmanları yoktu.
ÇAKMAK: Babanızın Elazığ'la ilgi anılarını yazdığı notlar var mı?
GÜNAY: Babamın hafızası çok güçlüydü. Yaşadıklarını ve tanıştığı insanları hiç unutmazdı. Bu sebeple de pek not tutmazdı. Babamın hatıraları gazeteci Hulusi Turgut, tarafından video'ya kayıt edildi. Bunların bir bölümü "Şahinlerin Dansı" adıyla yayınlandı. Büyük bir kısmı da yayınlanamadı. Bu hatıralar arasında Elâzığ ile de değerlendirmeler, bulunmaktadır.
ÇAKMAK: O dönem Elazığ'da yaşadığınız dönemlerle ilgili anılar veya yakinen tanıdığınız isimler var mı? Elazığ'da okudunuz mu?
GÜNAY: 1957'den bu güne çok zaman geçti. Ben Lise 1. sınıfı Elâzığ Lisesi'nde okudum. O yıllarda Türkiye gene zor yıllardaydı. Defter, kalem bile bulmak bir mesele idi. Okul arkadaşlarımdan Eczacı Ünal Akbay, dişçi Prof. Dr. Köksal Baloş daha sonraki yıllarda da karşılaştığım değerli kişiler.
ÇAKMAK: Elazığ'ı nasıl hatırlıyorsunuz?
GÜNAY: Elâzığ'a 1970'lerde doktora tezimle ilgili, 1980'den sonra sempozyum ve konferanslar için birkaç kere daha geldim. Ben Anadolu'nun her yöresini ayrı severim. Elâzığ da kendine has güzelliklere sahip daima sevgiyle hatırladığım illerimizden biridir.
ÇAKMAK: Komşularınızla ilişkileriniz nasıldı? Kimlerle görüşüyordunuz?
GÜNAY: Komşularımız çok iyi ve alâkalı kişilerdi. O yıllarda bakkallarda her ihtiyacınızı bulmanız mümkün olmazdı. Bizi yabancı anlamında garip olarak nitelendirdikleri için kendileri için hazırladıkları erzaklardan ihtiyaçlarımızı karşılamamıza yardımcı olmuşlardır. İsimler maalesef hatırımda değil.

ANILARDA OLMAYANLAR…

"Türkeş'in Elazığ Anıları" içinde yer almayan bazı anekdotlar da var. Bunları buradan paylaşmak istedim.
Merhum Türkeş, atlara karşı büyük bir sempatisi varmış. Öyle ki Elazığ'da bulunduğu süre içerisinde at sahibiymiş. Türkeş'in "Karakedi" isminde bir atı varmış. Bu at ile Elazığ'da düzenlenen mahalli yarışlara katılmış. Türkeş, at merakından dolayı at sahibi olan Merhum Bedri Çarsancaklı'yla çok yakın dostlarmış. Türkeş ve Çarsancaklı Aileleri sıkça görüşürlermiş.

KAYNAK: *Günışığı Gazetesi/2008*

"HARPUT'UN BİLİNMEYEN HALK ŞAİRLERİ"

Harput yöresinde usta olarak nitelendirilebilecek halk ozanı bilinmemektedir. Bunun özel nedenlerinden biri, Harput'un tarihsel gelişimi içerisinde, egemen kültürün önemli bir merkezi oluşudur. Egemen kültürün bu tür bir gelişme gösterdiği merkezlerde, ozanları daha çok divan edebiyatı etkilemiştir.

AHMET BULUT

Bu nedenle özellikle Harput yöresinde divan şiirinin tüm biçimlerini, başarıyla kullanmış ve özgün el yazması divanlar bırakmış şairler vardır. Bu şairler Naci Onur Hocanın Harputlu divan şairleri kitabında genişçe araştırılarak incelenmiş ve kayda geçmiştir.

Buna karşılık Harput ve yöresinde kaynağını halk kültüründen, geleneklerden, halkın duygu ve düşüncelerinden, yaşama ve dünyaya bakışından alan halk edebiyatının ana unsurlarından olan şairler yok denecek kadar azdır. Çok fazla öne çıkacak halk ozanı yetişmemiştir. Ancak Divan edebiyatı etkisindeki şairler arasında, halk şiiri biçiminde yazanlara da rastlanmaktadır. Yörede yetişmiş olup ta çok fazla tanınmayan halk ozanları da vardır.

Yaptığım araştırmalarda ismi hiç duyulmamış veya az bilinen halk şairlerinden bazılarını ve yazmış oldukları şiirleri paylaşmak istedim, bu yazıyla birlikte kaynaklara geçmesini ayrıca bu konuda araştırma yapmak isteyenlere de yol göstereceğini umuyorum.

"HARPUT-İ ÂŞIK CELAL (CEFAİ)"

XX. yüz yılda yaşadığı sanılmaktadır, elimizdeki bir destanından Harput'tan İstanbul'a gittiği ve sarı güzel de bir kahvehane açtığı bilinmektedir.

Biz birkaç arkadaş küsmüştük dehre
Hepimizde vardı irfandan behre
Beş on mangır için geldik bu şehre
Nasip oldu hakkın lütf-ü ihsanı.

Toplandık kahvede bir sürü keleş
Çalımda hepimiz birbirine eş
Lakırdı bedava, geçinmek beleş
Bir anda fethettik frengistanı.

Mart otuz bir oldu mısır patlattık,
Havadar bir yere kapağı attık.
Şakayı nasılsa hoşça atlattık
Tramvay çiğnedi geri kalanı.

"LUZİMİ"

Yaşamına ilişkin bir bilgi bulunamamıştır, ancak Harputlu şair Rahmi Hoca'nın arkadaşlarından olduğu bilinmektedir. Şiirlerinde Luzumi mahlasını kullanmıştır, aruzla yazdığı şiirleri vardır ayrıca koşma biçiminde de başarılı örnekler vermiştir.

Gönül bu ateşe nice bir yana
Hicran ocağında döndü büryana

Yarın mahşer günü kanın boyana
Yakan yırtan, hakka verem yar seni.

Luzumi sırrını yâda açmadan
Kanıp yâd elinden bade içmeden
Senin hüsnün benim meylim geçmeden
İzin ver bir gece saram yar seni.

"MELULİ"

Harput doğumlu olduğu biliniyor, özellikle Harput müziğinde ''Maya'' deyişi olarak bilinen şiirler yazmıştır. Yaşamıyla ilgili bilgide yoktur. Dili duru içeriği liriktir.

Ağa yollum sen bu ilden gideli
Ağlamaktan didem yaşı sel olmuş,
Ah vah ile cahil ömrüm çürümüş,
Sensiz benim her dakikam yıl olmuş.

Coşkun sular gibi gönlüm coşalı
Hasretinle karlı dağlar aşalı
Ayrılalı senden cüda düşeli
Söyleyemez dudu dilim lal olmuş.

"HACI REŞİT EFENDİ" (KÖSE SEFERZADE) (1854-1908)

Harputlu Köse Mehmet oğullarından ayakkabıcı Ahmet Ağa'nın oğludur. 1854 yılında Harput'ta doğmuş ilk tahsilinden sonra İbrahim Paşa Medresesine kayıt olmuş ve Beyzade Hacı Halil efendiden ders almıştır. İyi bir hattat olan Hacı Reşit Efendi Mamuratü-l Aziz askeri rüştiyesinde Fars'ca hocası olarak görev yapmıştır.
Birçok kaside, mersiye, tahmis ve gazel yazmış olup, bunlar bir divanda toplanmadığı için kayıp olmuştur. Hem divan, hem de halk şiiri tarzında manzumeler yazdığı bilinmektedir.1908 yılında Harput'ta vefat etmiştir. (Kaynak Naci Onur)
Hacı Reşit Efendi'nin özellikle halk şiiri tarzında yazdığı manzumelerden, filozof Rıza ve Neyzen Tevfik'in üslubunu hatırlatır bir özellik görülmektedir.

"Kul olur taparız her güzel şeye
Ruh olur gireriz kamışa neye
Ummanı sığdırıp bir katre meye
İçinde yüzmeyiz ördekçesine"

Yine Erzurumlu Emrah'ın "dedim, dedi" şeklinde devam eden bir manzumesinin varlığı bilinmektedir. Raşit efendi'nin de aynı sözlerle başlayan bir şiiri şöyledir,

Dedim sinem üzre urdun dağı
Dedi o halimin yadigârıdır
Dedim zülfün olmuş boynumun bağı
Dedi hayalimin yadigârıdır.

Dedim rahmeylesin bu dil-fikare
Dedi ben bilmezem derdine çare
Dedim Raşit sana nerden bu yâre
Dedi ikbalimin yadigârıdır.

Halk Oyunları Elazığ'da bitiyor mu?

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Uluslararası yarışmalarda madalya alan Elazığ Halk Oyunları ilgisizlikten ötürü yok olma tehlikesiyle karşı karşıya…

2000'li yıllarda Elazığ Valiliği tüm okullarda Halk Oyunları ekibinin kurulması ve yarışmalara katılması yönünde teşvik ederken, son yıllarda İl İçi düzenlenen Halk Oyunları yarışmasına sadece 6 okul katıldı. Bu katılımlarda ise minikler dalında 2 ekip, yıldızlarda 2 ekip, gençlerde bir kategoride 2 ekip ve bir kategoride ise 1 ekip katıldı.

Elazığ'da Okul Sporları İl İçi Halkoyunları yarışması düzenlendi.

Elazığ Yakup Kılıç Spor Salonunda gerçekleştirilen 'Okullar Arası Halk Oyunları Yarışması' renkli görüntülere sahne oldu.

İl İçi Halkoyunları yarışmasında; Düzenlemesiz Dalda Miniklerde birinci Namık Kemal İlkokulu ve ikinci ise Özel Final Okulları,

Yıldızlarda birinci Mustafa Kemal Ortaokulu ve ikinci Limak Ortaokulu, Gençlerde ise birinci Elazığ Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi ve ikinci Şehit Oktay Bulun Anadolu Lisesi oldu. Öte yandan Düzenlemeli Gençler Dalında ise yarışmaya tek katılan Şehit Oktay Bulun Anadolu Lisesi birinci oldu.

Birinci gelen okullar 25-28 Nisan tarihlerinde düzenlenecek olan grup yarışmalarında Elazığ'ı temsil edecekler.

Yarışmayı Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü Gençlik Hizmetleri Müdürü Serkan Sis, okul idarecileri, öğretmenler ve öğrenci velileri takip etti. Yarışma tertip komitesinde ise Türkiye Halk Oyunları Federasyonu İl Temsilcisi Emre Kaya ve İl Hakem Kurulu Temsilcisi Mustafa Durgun bulundu.

Bayram gelir evinize

Bayram ne demekti, misafir gelmesi miydi, sevinç miydi heyecan mıydı?
Bayram içinde hüznü barındırır bence. Yolunu bekleyip gelmeyen evlat, apartman köşesinde huzur evinde selam bekleyen insanları hep düşünürüm bayramda. Şimdiki bayramlar misafirden kaçmak için bir fırsat sanki. Biz bunları değil de eski Harput'ta Elazığ'da bayramlar nasılmış onlara bakalım

OYA ORHAN

Son oruçlar tutulmaya başlandı mı temizlik yemek yapma başlar. Son iftarlardan sonra geceden bayram tatlısı ve yemekleri yapılırdı. Sarma, yoğurtlu çorba, kofik dolması, iri köfte, içli köfte, gömme sütlaç vb. Bayram namazına kadar oruçlu sayılırdı herkes namazdan çıkıp yemekler yenirdi adettendi. Çorba içilirdi ilkin sonra davulcu para toplamaya gelirdi sonra çocuklar şeker toplamaya. Kapının onu çıksam su dökülmüştü, topraktaki su izleri belki belirsiz. Temiz toprak konusu içeriye girerdi kapının onu geceden süpürülürdü yada erkekler camiden çıkmadan önce. Harçlıklar hazır dururdu ceplerde. Bayramlıklar çoktan alınmış yastık dibinde. Sümerbank'tan kuponla alınan pazen emprime kumaşlar evdeki dikis makinesinde elbiseye eteğe dönüşürdü. Sümerbank satılanlar hem kaliteli hem kullanışlı.
Bayram sabahı herkes temiz kıyafetlerde misafir bekler büyüklere el öpmeye gidilirdi. Geçmişindeki o güzellikler olmasa bun günlere ışık tutulmadı. Şimdiki gücümüzü geçmişten alıyoruz. Annem anlatır dedem bayram sabahı namazdan çıkıp uzak köyden gelenleri yemeğe çağırırmış. Bu da bir gelenek olsa gerek. Bayram birliktelikti paylaşmaktı az olanı paylaşıp çoğaltmaktı. Az veren candan çok veren maldan annem anlatırken biz o geleneği yaşatabilir miyiz diye düşünüyordum. Eskileri dinlemek geçmişe özlem, bizim yasadıklarımızda geleceğe bir ışık. Şeker toplayıp poşetlere sonra seçip yemek de bir ayrıcalıktı. Pamuklu şekerde. Bir başka dünyaydı bayram. Kız kaçıran maytap atmak o da neydi sahi. Bakkallarda satılırdı erkek çocuklar onları patlatıldı belki de o içi içine sığmayan bayram sevincini herkese duyurmak içinde bunlar hep. Yürüyerek gidilirdi her yere yakındı herkes birbirine. Bu bayram gitmedik gönüllenmesin diye yollara düşülürdü. Bir gönül almaydı bu bayram. Şimdi yollar Uzak gönüllerde uzak oluyor yavaş yavaş. Bayram hoşgörü demekti barışmak demekti. Gelmeyene git sevabını sen al derdi annem. Küsler barışırdı bayramda neden küstüklerini bile unuturdu insan kalpler tamir olurdu bayramda gönüllenmek yoktu. Nefsimizi yenip bize köz kelamlar edenlerin ayağına gitmekti. Yüce gönüllerin yeriydi bayram. Yetimlerin öksüzlerin gözetildiği zamandı. Nefislerimizin terbiyesiydi Güzellikleri çoğaltmaktı bir adım gidip on adım gelmekti bayram paylaşmaktı pay etmekti bayram. Taziyesi olana ilk bayram olunca taziye bayramına gitmekti düğünü olana hayırlıya gitmek asker den dönene göz aydını demekti. Bayram bir vesileydi.
Düğün hazırlıkları yapılırken bayrama denk gelirse Nişan hediyesi olarak süslü koçlar, geline elbiselik kumaşlar gönderilirdi. İki bayram arası düğün yapmak uğursuzluk getirilirdi denirdi ama eskiler hep bir şeyleri önsezileriyle yaşarlarmış bir bildikleri vardır elbette. Bayram hoş bir seda ile gelsin gönülleri kazanmak ümidiyle…

www.gazetelazig.com

Elazığ'dan İlk Bakan

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

IV. Dönem Milletvekilliği seçimlerinden sonra 4 MAYIS 1931 tarihinde, İsmet Paşa 7. Hükümeti kurar. Başbakan İsmet Paşa'nın kabinesinde Elazığ Milletvekili olan Fuat (Ağralı) Bey'de bulunmaktadır. Fuat Ağralı, Hükümette Maliye ve Bayındırlık Bakanı olarak görev yapar.

1878 Midilli doğumlu olan Fuat Ağralı, Mülkiye ve Hukuk Mezunu. Fransızca, Farsça ve Arapça bilmektedir. II (Ara Seçim), III üncü Dönem İstanbul (İstifa:26.3.1931) olan Ağralı, IV, V, VI, VII ve VIII inci Dönem Elazığ Milletvekilliği yaptı. Evli ve 1 Çocuk babası olan Fuat Ağralı, 11.05.1957 tarihinde ölmüştür.

Elazığlı İlk Bakan

Elazığlı ilk bakan ise 07.08.1946 – 10.09.1947 dönemlerinde Mehmet Recep Peker Başbakanlığında kurulan 15. Hükümette görev aldı. Erzurum Milletvekilliği yapan Elazığlı Şükrü Koçak, 15. Hükümette Ulaştırma Bakanı olarak görev yaptı.

1886 Elazığ doğumlu olan Şükrü Koçak, Harp Akademisi mezunu. Fransızca ve Rusça bilmektedir. Harp Akademisi'ni bitirdi. Kurtuluş Savaşı'nda kurmay yarbay olarak süvari kolordusu kurmay başkanlığı yaptı. 1939-1947 yılları arasında Türk Hava Kurumu'nun Genel Başkanlığını yürütmüştür. 1 Kasım - 7 Aralık 1944 tarihleri arasında Chicago'da düzenlenen Uluslararası Sivil Havacılık Konferansı'nda Türkiye'yi temsil eden heyette yer almıştır.

V. VI. VII. ve VIII. Dönem Erzurum Milletvekilliği ile Ulaştırma Bakanlığı yaptı. Evli ve iki çocuk babasıydı. Koçak 16.09.1961 tarihinde vefat etti.

Son 100 yıllık süreç içerisinde Elazığ'a 16 kez bakanlık görevi verildi. 16 kez bakanlık görevinin verildiği Elazığ'da bakan olan kişi sayısı ise sadece 8 oldu.

835 yıllık Tarihi Minber

Elazığ'ın tarihi Harput Mahallesi'nde bulunan Harput Ulu Cami'ye ait olan ancak güvenlik nedeniyle Kurşunlu Camii'ne taşınan kündekari tekniği ile abanoz ağacından çivi çakılmadan yapılan 835 yıllık minber sağlamlığı ile dikkat çekiyor.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'ın tarihi Harput Mahallesi'nde bulunan Harput Ulu Cami'ye ait olan ancak güvenlik nedeniyle Kurşunlu Camii'ne taşınan kündekari tekniği ile abanoz ağacından çivi çakılmadan yapılan 835 yıllık minber sağlamlığı ile dikkat çekiyor.

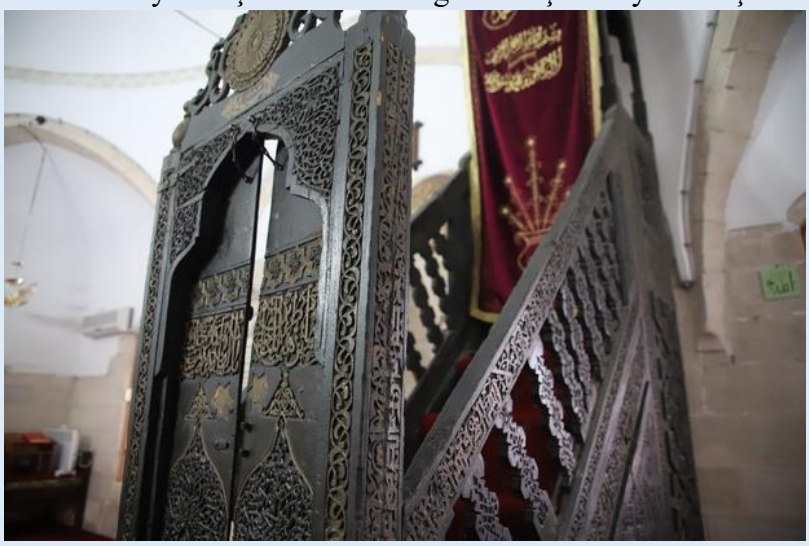
UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesi'ndeki tarihi Harput Mahallesi'nde bulunan Ulu Cami için abanoz ağacından kündekari sanatıyla yapılan 835 yıllık minber, yıllar önce Harput Ulu Cami'de meydana gelen tahribat sonucunda zarar görmemesi için aynı mahallede 1738-1739 yıllarında Çarsancak Beyi Osman Ağa tarafından yaptırılan Kurşunlu Camii'ne taşındı. 1186 yılında Ebu Sa'id tarafından küçük ölçüde ahşap geometrik parçaların birbirine geçmesi ile elde edilen, oymalı, çatmalı, tutkalsız ve çivi kullanmaksızın kündekari tekniği ile abanoz ağacından inşa edilen ve üzerinde kufi (Arapça) işlemeli yazıların olduğu minber hala kullanılmaya devam ediliyor. 8 asırdır ayakta olan minberin 4. Murat'a Bağdat seferinden sonra hediye edildiği biliniyor.

9 yıldır Kurşunlu Camii'nde imam olarak görev yapan Mehmet Çetin Şeker, asırlık bu minberde namaz kıldırmanın ayrı bir yeri olduğunu belirterek, "Ulu Cami'nin minberi cami ibadete kapanınca emniyet açısından Harput Kurşunlu Camii'ne getirilmiştir. Bu minberin şah bir eser olduğu kesindir. Hicri 582 yılında yapılmıştır. Eser, asıl yapımında çivi çakılmadan

kündekari dediğimiz yapıyla yapılmıştır. Bazı kemerlerinde kufi yazıları bulunmaktadır. Görülmeye değer bir eserdir. Osmanlı padişahlarından 4. Murat'ın Bağdat'a seferinden sonra bu minber ona hediye edilmiş. Padişahta bu eseri Harput'taki Ulu Cami'ye hediye etmiştir. Daha sonra minber güvenlik açısından dolayı Kurşunlu Camii'ne getirilmiştir" diye konuştu.

"4. Murat Bağdat seferi dönüşü Harput'a hediye olarak getirmiş"

Kündekâri tekniği ile abanoz ağacından yapılan tarihi minberin düzenli olarak bakım ve temizliğini yaptıklarını dile getiren Harput Mahallesi Ağa Camii imamı Yusuf Ziya Yıldız ise, "İçeresinde bulunduğumuz bu camimiz tarihi kadim şehir Harput'un en güzel camilerinden biridir ve tarihi bir camidir. Yapım tarihi 1738 yılında Çarsancak Beyi Osman Ağa tarafından yapılmıştır. Caminin yanında meşhur 300 yıllık çınar ağacı vardır. Bu camimizin en meşhur özelliği tarihi bir minberinin olmasıdır. Minberi söylenen tarihe göre 4. Murat, Bağdat seferi dönüşü Harput'a hediye olarak getirmiştir. Önce Ulu Cami'ye, daha sonraları Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında camiler kapandığı gibi malumunuz halkımız hep biliyor. Daha sonra Kurşunlu Camii'ne getirilip burada şu anda hizmet vermektedir.

Minber abanoz ağacından yapılmıştır. Etrafında Arap alfabesi kufi yazısıyla yazı yazılmıştır. Tahminen yaklaşık 900 yıldır Harput'ta hizmet vermektedir. Tarihi bir minberdir. Biz din görevlileri olarak ona bakıyoruz, koruma altın alıp, temizliğini yapıyoruz" dedi.

Künderkari nedir?

Kündekâri, Türk–İslâm sanatlarında, geometrik biçimli tahtaların birbirine geçmeli ve bağlanmalı bir tekniktir. Bu teknik kullanılmış olan eserler kündekaridir. Başka tanımlamalara göre ise, İslam sanatlarında tahtaya yapılan bezeme tekniğinden birisi[6], diğer başka kaynaklardaysa, birbirinin içine geçirme olarak düzenlenmiş küçük tahtalardan oluşan bezemelerdir.

Kündekâri terimi nereden çıktı net bir şekilde bilinmemektedir. Genel anlamda, birbirlerine geçirme, küçük tahta parçalarından oluşan süslemeler tanımına uygundur. Türkçe'ye geçme ve bağlama anlamı taşıyan Farsça kökeni bulunan 'künde' kelimesinden türemiştir.

Selçuklular döneminde başlatılmıştır. Osmanlı dönemi zamanında çeşitler artırılmıştır. Kündekâri tekniği, genel olarak güçlü ağaçtan yapılmıştır. Küçük parçalar lif yönünden, desenin yapısına oldukça uyumludur. Birbirlerine geçirmeli olan birleştirilip ve oluşan kapıların kanat sistemi, pencereler ve dolapların kapak sistemi, kürsüler ve mihrap gibi yapımı ayrıntılarla kullanılabilen bezeme stilidir.

Bu Dağların Karı Erimez

Ömür kısacık, göz aç kapa bitti diyenler var. Hayır, ömür her şeyin karşılığını alacak kadar uzundur diyenler de oluyor. Bilmem ki, uzunluk kısalık kime göre? Endâzeye geliyor mu? El yordamı göz kararıyla mı ölçülüyor, yoksa metreye mi vuruluyor hayat? Görece kavramlar… İnsanın, varlığın, zamanın hakikatine erenle, ayaküstü yaşayan ve yıllarca boş salıncağı sallayıp duranın ömrü bir olur mu?

Bağbozumundan sonra tomurcuğa durmuş bir yürek kaç adam biriktirebilir ki?

Anam, açlıkla tokluğun arası bir dilim ekmek derdi. O kadar mı acaba?..

ŞERİF AYDEMİR

Başkasına ilişmem, bana sorarsanız, gün bitecek gibi değil. Akşam olmuyor. Ayakta bekleye bekleye kamburum sızlıyor. Allah'tan vefalı yoldaşım Karacaoğlan yanı başımda:

Belki geçer güzellerin kervanı
Baççıyım, beklerim yol kenarında…

Kazancakis, Günaha Son Çağrı'da, dünya bütün iç çekişlerimize rağmen güzeldir, der. Aynı kanaatteyim. Dünya, nice zarif insanlarla tanıştırdı beni. Leziz ve bereketli sofralara oturttu. Huzur yudumlayanları gördüm. Gün be gün hayretim arttı. Bin bir rengin, ışığın, kokunun, sesin ayırdına varanların peşine düştüğüm oldu şu topal ayağımla. Gerçi yol alamadım, üç adımda tükendim. Olsun. Her nefeste niyetim ümidimi besledi, vazgeçmedim, **"Yaşamak umurumdadır"** dedim.

Sevinç Çokum, Rozalya Ana adlı eserinde, 2. Dünya Savaşı sonrasında yurtlarından sürgün edilen Kırım Türklerinin acılı hikâyesini anlatır bize. Yeri gelir, şunları söyler:

"İnsan yeryüzünde nereye giderse gitsin, yanında bir parça günışığı, bir avuç yeşillik, kulağına çarpmış birkaç kahkahayı götürebilmeli."

Dağdan büyük söz ben buna derim.

Çok eskilerde dinlemiştim:

Bir memleketin pek sevilen Kralı kötü hastalığa yakalanmış. Hemen ulaklar dörtnala at sürüp devrin meşhur tabiplerine, şifacılarına haber iletmişler. Duyan koşup gelmiş. İlaçlar, şuruplar içirilmiş, merhemler sürülmüş, tütsüler çektirilmiş; şu bitki köküydü tohumuydu, bu çiçekti çekirdekti derken neyin adı geçtiyse dibeklerde ezilip kaynatılmış lâkin Kralın gözünün feri çoğalmamış. Kanına sülük salınmış, sırtının iki yanına hacamat vurulmuş ama nafile… İçmelere, kaplıcalara, sıcak kumlara, buz mağaralarına sokulmuş… Ihh! Eridikçe erimiş Kral.

Tabiplerin başı demiş ki: Gayrı çaremiz tükendi. Şifa yok. Alın götürün Kralımızı; bir nehir kıyısının serinliğinde, bir çam korusunun yeşilliğinde son nefeslerini alıp versin. Artık iyilikleri, cömertlikleri anılsın.

Nerede bir şırıl şırıl çeşme yatağı var, yeleken yaylalar yeşil yamaçlar uzanıyor, hangi bağdan bahçeden ıtırlar püskürüyor, her sabah oralara taşımışlar Kralın uyuşuk bedenini.

Bir gün, arzulu akan bir dereye nazlı başlarını uzatmış kavakların ve salkım söğütlerin arasından geçerken yolun kıyısında bir köylü kulübesi karşılamış onları. Orada biraz soluklanmak istemişler. Yapraklarını yele veren ağaçların, azgın otların ve gümrah çimenlerin çevirdiği kulübede bir ihtiyar köylü yaşıyormuş yalnız başına. Soğuk sular, poğacalar, leziz meyveler ikram etmiş gelenlere. Merak duyup Kralın marazını bir bir dinlemiş. Sonra karanlık kilerine çekilip kendince ilaç hazırlamış. **"Ya Allah ya Şafi"** diye diye üç yudumda içirmiş.

Hikâye bu ya, Kralın hemen gözleri parlamış, yüzüne kan yürümüş. Damarları pıtır pıtır atmaya başlamış. Bir bulutun üstlerinden geçişi kadar sürmüş sürmemiş ki, Kral ayaklanmış:
-Dile benden ne dilersin? diye bir de ünlemiş köylüyü karşısına alarak.
-Kralım sadece sağlığınızı dilerim. Çok şükür şifa da buldunuz, daha ne isterim?
-Olsun! Sen gene de benden iste!
-Hiçbir isteğim yok.
-Bak köylü! Ben Kralım; şu dağlar ovalar, ormanlar yaylalar, ırmaklar çaylar benim mülküm… Bu askerler, bu pusatlar, bu vezirler, bu uşaklar benim emrimde. Bütün hazinelerin mührü benim cebimde. Benden iste!
-İyiliğini isterim Kralım.
-Bak hâlâ anlamadın! Keremim boldur, diyorum. Hazinemin dibi yoktur, mülkümün ucu bucağı görünmez. Eğer benden istemezsen bunu krallığıma hakaret sayarım. Gazabım yakar bilesin! Hadi benden iste!
İhtiyar köylü boynunu büker. Bakışları pütürlenir:
-Yüce Kralım! diye yutkunur. Her sabah yeni bir umutla uyanıp şu kulübeden dışarı adımımı atınca som altın gibi parıldayan güneşi kapımda beni bekler bulurum. Erinmez, ipek huzmeleriyle mutlu mutlu yüzümü yalar. Şu etrafımızı saran koyu yeşilliklerden bir avuç toplar ruhuma sürerim, ruhumu arıtır paklarım. Çiçeklerin böceklerin sabah sefalarını izler, kuşların cıvıl cıvıl şen kahkahalarını kulağıma doldururum. Ne bunları bana bir başkası verebilir, ne de ben bunlardan fazlasını isterim. Ama diyorsanız ki, ben kralım, hükmüm yerine gelecek; o vakit çok küçük ve sizi yormayacak bir isteğim var.
-Hadi söyle!
-Yüce Kralım, emretseniz de şu ufacık sinekler üstüme konmasa…
Kral pusup kalır. Kanı donar. Bütün şaşaası budanır. Dili lal olur. Sessiz sedasız kafilesini toplar sarayının yolunu tutar. Yolda vezirine der ki: O kulübeyi, beni hiç unutmayan Yaradan'ım karşıma çıkardı. Kimbilir hangi iyiliklerimin mükâfatıydı. Garip köylü sadece sağlığımı değil, kimliğimi de geri verdi. Bana kim olduğumu hatırlattı.
Samiha Ayverdi**, "Gönlü giyindirmek"** diye bir tabir kullanırdı. İnsanoğlu var oldukça nice emeklerle bedenine atlas kumaşlar, ipekler, şallar giydirdi; zümrütler, güherler, inciler takıp takıştırdı. İyi de, bunların kendisine yetmeyeceğini hiç anlayamadı. Gönlünü çıplak ve aç bıraktı.
Bizim Hüseyin Celil Amca anlayanlardandı sanki. Dua ederdi, şaşardım; aş ekmek istemezdi, han hamam talebi olmazdı. **"Allah'ım katından bize bir sükûnet bahşet ki kalplerimiz yatışsın, iç huzura kavuşalım"** diye ellerini semaya kaldırırdı.
Şimdi şimdi kavrıyorum.
Ne çoklar, ne azlar gördük. Kimler gelip geçti kıyımızdan? Hayat bir kararda koymuyor insanı. Hâlden hâle sokuyor. Neler öğretiyor…
Hele bir de beklenmedik bir anda bir ışık akar prizmasına insanın. Kulağında bir sadâ yankılanır. Hiç ummadığı hoyrat bir yel yumuşadıkça yumuşar, gelip tenine dolanır. Seherde yüreğine başı mavi benekli bir kuş konar kalkar. Ötelerden, çok ötelerden bir selam ulaşır, muştular getirir. Bir anda iklimi değişir, tabiatı başkalaşır. Aşka yakalanır da ufku tüllenir; rüyası, hayali, türküsü havalanır.
Boksör Muhammed Ali Clay verdiği bir röportajda söylemişti:
-Uykuyu gözüme haram ettiğim gecelerin birinde kulağıma tınılı müşfik bir ses geldi: **"Biliyor musun, sen bütün insanların tanıyacağı biri olacaksın."** dediler. İşte o ses yıllar sonra beni dünya şampiyonu yaptı.
Devam edecek…

Çocuklar ebru sanatı ile tanıştı

ÇAYDA/ELAZIĞ

Elazığ'da deprem sonrasında psikososyal destek çalışmaları kapsamında ebru sanatı ile tanışan ilkokul çocukları büyük mutluluk yaşadı.

Elazığ Halk Eğitim Merkezi tarafından deprem sonrasında psikososyal destek çalışmaları çerçevesinde çocukların el becerilerini geliştirmek ve sanatları tanıtmak amacı ile sanat etkinlikleri düzenleniyor.

Elazığ Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü usta öğreticileri İlknur Okur ve Necip Güngör Kısaparmak Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Halkla İlişkiler ve Organizasyon Hizmetleri

alan öğretmeni Nilgün Tabar, koordinesinde öğretmen ve öğrencilere yönelik "Ebru" sanatı etkinliği düzenlediler. Talep edilen her okula giden usta öğreticiler, çeşitli sanat faaliyetlerini öğrencilerle yapıyor. Bu çerçevede Şehit Vedat Kılıçaslan İlkokulu, Şehit Ahmet Küçükdağ İlkokulu, İzzetpaşa Öğrenci Yurdu, İsmetpaşa İlkokulu ve Masalevi'nde ebru sanatı etkinliği yapıldı.

"Psiko-sosyal destek çalışmaları çerçevesinde etkinliklerimiz oldu"

Çeşitli sanat kurslarının olduğunu söyleyen Halk Eğitim Merkezi Müdürü Kenan Tabar, "Bu sanat kurslarımızı okullarda da yaygınlaştırmak amacıyla çalışmalar yapmaktayız. Depremden sonrada okullarımızda psiko-sosyal destek çalışmaları çerçevesinde etkinliklerimiz oldu." dedi.

Çocuklarla etkinlikler yaptıklarını belirten Usta Öğretici İlknur Okur şunları söyledi: "Ebru etkinliğini yaparken çocuklar çok mutlu oluyor. Çoğu ilk defa yapıyor. Suyun üzerindeki o boyanın kağıda nasıl çıktığını çok merak ediyorlar. Ardından çok mutlu oluyorlar. Onların mutlu olması demek bizim mutlu olmamız demektir. Halk Eğitim olarak yüreğine dokunmadığımız çocuk kalmasın desturuyla hareket ediyoruz. "

"Ben ilk defa yaptım, çok mutlu oldum"

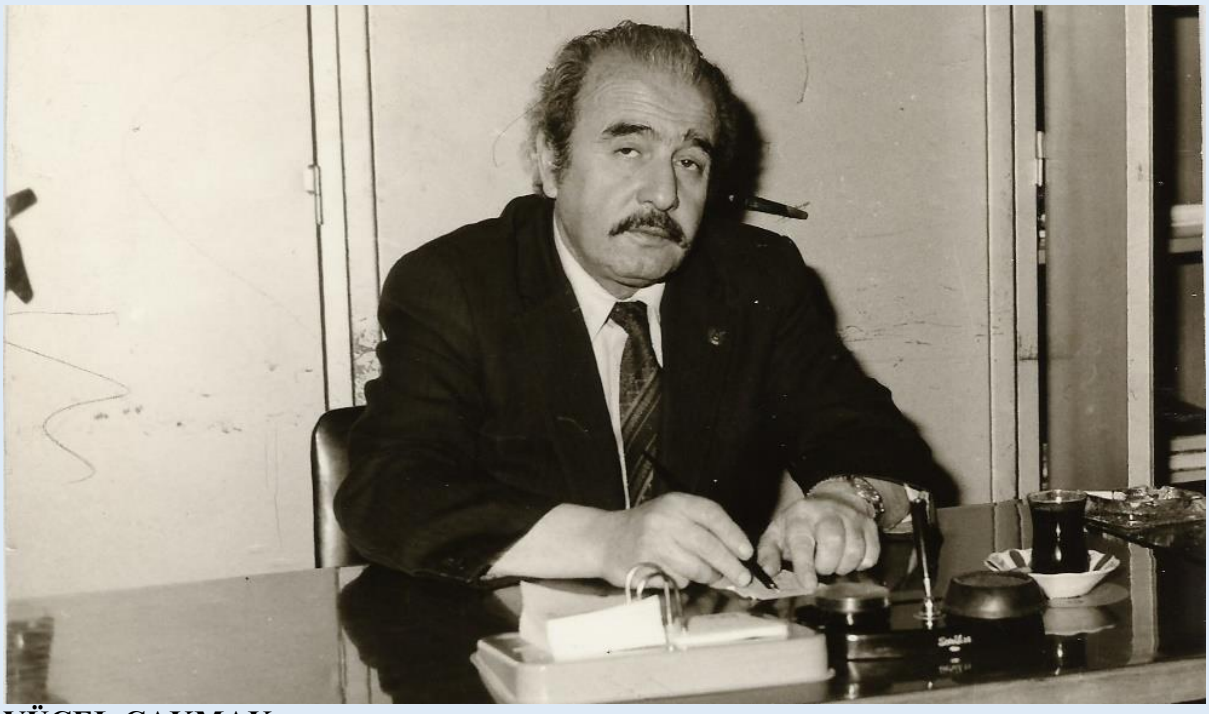
İlk defa ebru sanatı ile tanışan öğrencilerden Muhammet Efe Kaçar, "Ebru sanatını yaptık. Fırçaları vurarak boyaları yaydık. Şekil verdik ve kağıdı çıkardık. Çok güzel şekiller çıktı. Çok fazla heyecanlandım. Daha önce böyle bir sanat olduğunu duymamıştım. Hem arkadaşlarımın yaptıklarına şaşırdım hem de arkadaşlarımız bizim yaptıklarımıza şaşırdı. Çok güzeldi" şeklinde konuştu.

Çok mutlu olduğunu dile getiren öğrencilerden Elifsu Bayer, "İlk defa yaptım. İlk önce boyaları üzerine parmağımız ile serptik. Sonra kağıdı üzerine koyduk. Kağıdı çekince bir sanat çıkıyor. Çok güzel oluyor" ifadelerini kullandı.

Rabia Miray Yıldırım ise, "Ebru sanatı yaptık. Boyaları fırçalar ile sıçrattık. Daha sonra kağıdı üzerine koyduk. Geri çekince ebru sanatı oluştu. Gayet güzeldi. Ben ilk defa yaptım. Çok mutlu oldum ve çok güzeldi" ifadelerine yer verdi.

www.gazetelazig.com

Elazığ'ın unutulan değeri:
NURİ KAZANCI

YÜCEL ÇAKMAK

Nuri Kazancı aslen Bitlis kökenli olup 1927 yılında Elazığ'da doğdu. Nuri Kazancı, genç yaşta gazeteciliğe başladı. Elazığ Belediyesi'nde de çalışan Nuri Kazancı, Turan ve Nurhak Gazetelerinde Spor yazarlığı ve idarecilik yaparken, Hürriyet Gazetesi'nin Elazığ Muhabirliğini de yaptı.

Sporla içiçe olan Kazancı, Elazığ'da Futbol Ajanlığı da yaptı. Kazancı, Turan Gazetesi'nde yazdığı yazılarla Elazığspor'un kurulmasına ön ayak oldu.

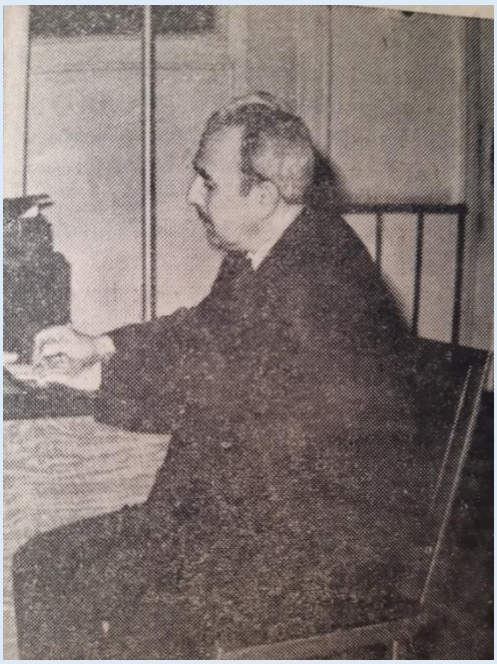
Spor Yazarı ve Yorumcusu Vehbi Coşkun, 10.09.2018 tarihli Fırat Gazetesi'ndeki köşe yazısında Nuri Kazancı'dan şöyle bahsetmektedir:

"Elazığspor'un Kuruluşu'ndan 1 yıl önce mülkî ve mahallî yöneticilere hitaben kaleme aldığı makaleyle kuruluşta büyük emeği olan Gazeteci ve Futbol Ajanı Rahmetli Nuri KAZANCI'nın Elazığ Turan Gazetesi'nde 1966 Yılı'nın Ocak ayında yayınlanan söz konusu köşe yazısında Elazığlı işadamlarına yaptığı sitem, o dönemde de varlıklı insanımızın ekseriyetle Elazığspor'a olan ilgisizliğini, buna karşılık vali ve belediye başkanının Elazığspor'u sâhiplenme konusunda "hâmi" olarak görüldüğünü net biçimde ortaya koymaktadır!..

O günlerde 80 bin nüfusa sâhip olan Elazığ için Elazığspor Kulübü'nün kuruluşunun ne kadar ve niçin gerekli olduğunu izâh eden rahmetli Nuri KAZANCI, kamuoyuna ve yetkililere seslenerek, yerel basının bir mensubu ve Futbol Ajanı olmaktan ziyâde, "Elazığlılık" duygusu ve şuuruyla hareket etmiş, Elazığ Halkı'nın yanısıra sporseverlerin hislerine de tercüman olmuştur…

***

Rahmetli Nuri KAZANCI'nın bu tarihî makalesinde vurguladığı gibi Turan Gazetesi'nde Elazığspor'un kuruluşu için yapılan haberler gerekli kamuoyu oluşumunu sağlamış, çağrılar da

özellikle vali, belediye başkanı ve sporseverlerin harekete geçmesinde çok etkili olmuştur.
Resmî bilgileri özetleyecek olursak; 30.06.1967 Yılı'nda Harputspor, Güvenspor ve Merkez Gençlik Kulübü birleşerek Elazığspor Kulübü'nün kuruluşunu gerçekleştirmişlerdir. Kulübün tescil numarası 23–005'dir. 25 Ocak 1967 tarihinde saat 10.00'da Öğretmenler Derneği'nde Beden Terbiyesi Bölge Başkanı Yusuf YAKUPOĞLU'nun başkanlığında bir toplantı yapılmıştır. Ön çalışmaları yapmak Elazığsporun tüzüğünü hazırlamak ve kulüp faaliyetlerini organize etmek amacıyla 12 kişiden oluşan bir komite seçilmiştir… İlerleyen dönemde Vali Zekeriya ÇELİKBİLEKLİ, 22 Haziran 1967 tarihinde Beden Terbiyesi Bölge Başkanı Burhan GİRAY'ın başkanlığında, Futbol Ajanı Nuri KAZANCI, Ziraat Bankası Müdürü Suat TAYDAŞ, Merkez Gençlik Kulübü Başkanı Nadir KÖKÇÜ, Güvenspor Kulübü Başkanı Necdet ALTINTERİM, Halgençlik Kulübü Asbaşkanı Mehmet ÖZKAN, Yolspor Temsilcisi Cemil GÜLYAŞAR, Çimentospor Temsilcisi Mithat CANÖZLER ve Mastarspor Temsilcisinden oluşan bir heyetle görüşmüştür.
Bu görüşmeler sonunda alınan karar neticesinde Merkez Gençlik Kulübü Başkanı Nadir KÖKÇÜ, Harputspor Gençlik Kulübü Başkanı Fahri SUNGUROĞLU ve Güvenspor Gençlik Kulübü Başkanı Necdet ALTINTERİM bir araya gelerek bu 3 spor kulübünü Elazığspor çatısı altında birleştirmişlerdir.
Böylece aylardan beri üzerinde çalışılmakta olan Elazığspor, 30 Haziran 1967 tarihinde resmen kurulmuş ve 3. Millî Lig'e alınmıştır
Gazeteci Nazmi Çetin KURTOĞLU'nun Ulusal Spor Dergisi Fotospor'da 3 Temmuz 1967 Tarihi'nde kurulduğunu bildirdiği Elazığspor için, yine Gazeteci Rahmetli Nuri KAZANCI'nın teşvikiyle 11 Temmuz 1967 Tarihi'nde Cumhuriyet Meydanı'nda (bugünkü PTT / Demokrasi Meydanı) davul-klarnet eşliğinde halay çeken Elazığlılar, Elazığspor'un kuruluşunu kutlamışlardır…"
Nuri Kazancı, Elazığspor kulüp müdürlüğünde de bulunarak, Elazığspor kafilesinin deplasman sorumlusu olmuştur.

Gazeteciler Dernek Başkanı

1973 yılında Elâzığ Valiliği tarafından yayınlanan "Cumhuriyetin 50. Yılı"na ithaf edilen İl Yıllığının 274.ncü sayfasında, bu alandaki ilk oluşumun varlığı kaydedilmiş bulunmaktadır. Bu kayda göre "Elazığ Gazeteciler Derneği" adını taşıyan bu ilk meslek kuruluşunun Başkanı da rahmetli Nuri Kazancı'dır. Elazığ Gazeteciler Derneği o tarihte pek fazla varlık gösteremediği için kısa süre sonra kapanmıştır.

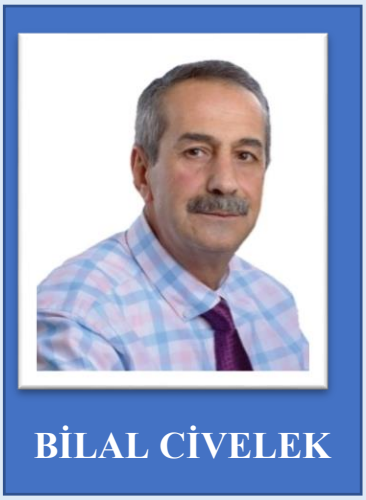
Siyasete atıldı

Elazığ Belediyesi'nden emekli olan Kazancı, 1977'de Adalet Partisi'nden Elazığ Belediye Başkanı Adayı olmak için siyasete atılır. AP Adayı olması beklenilen Kazancı'nı yerine Fahri Sunguroğlu aday gösterilir. Kazancı bu olay sonrası arkadaşlarının teşvikiyle Bağımsız Belediye Başkanlığı'na aday olur. O dönem Süleyman Demirel'le yakın görüşme halinde olan Kazancı, Demirel'in ricasını kırmayarak Bağımsız adaylıktan çekilir.
1982 yılında sağlık problemlerinden dolayı İstanbul'a yerleşen Kazancı, Gırtlak Kanserinden dolayı Cerrahpaşa Hastanesi'nde tedavi almaya başlar. Uzun süre hastanede kalan Kazancı, 1985 yılında İstanbul'da evinde vefat eder.
Müzeyyen Hanımla evli olan Nuri Kazancı'nın Adnan, Şakir ve Rıdvan adlarında 3 oğlu vardır.

İyi düşünmek ibadettir

Toplumlar hüsnüniyetle huzura kavuşurlar. İnsan da öyle, hüsnü niyetle hem dünyada hem ahrette huzura erer.

Günümüzde gördük ki, din insanın ait olduğu manevi topluğunun sınırlarıdır. Fakat hüsnü niyette dinden daha çok iyi niyet ve zihinsel temizlik, zihinsel duruluk vardır.

BİLAL CİVELEK

Bana göre hüsnü niyetin en büyük örneğini Japonlar temsil ediyor. Hüsnü niyet insanın yaptıklarından anlaşılır. Güzel niyetin ürünü de güzel olur. Onun için yaptıkları her şey güvenilirdir.

Bir Japon'a soruyorlar; sizde yapı denetim nasıl işliyor, inşaatlarınızı nasıl denetliyorsunuz?

Verdiği cevap, hüsnü niyetin bir millette tezahüratının resmi gibi;

"Bizde denetleme yoktur."

"Ya müteahhit hile yaparsa?"

"Hayır yapmaz! Yapmadığı için denetlemeye gerek görmeyiz."

Her şey bu kadar basit ve kolay...

Eğer zihin temiz ise, sadece dürüstlüğe odaklanmışsa, adalete odaklanmışsa denetlemeye bile gerek yok. Fakat üçkâğıtçılığa, çalmaya odaklanmışsa istediğiniz kadar denetleyin, ne edip edip çalacaktır.

Bizde zihinler, niyetler ta başta çalma taktikleri, kusursuz hırsızlık nasıl yapılacağına dair odaklanma var. Bilinçaltında dürüstlüğe dair hiçbir altyapı yok. Dürüstlüğü aptallık ve geri zekâlılık olarak bilinçaltına yerleştirmişiz.

Yaptığımız işte kim ne kadar zarar görürse görsün önemli değil, önemli olan çalmayı, hileyi ustaca yaparak zafere ulaşmaktır.

Japonlar Müslüman değil, ama İslam'ın bütün emirlerini yerine getirirler. Biz Müslüman'ız ama aklımız fikrimiz daha fazla kazanmak, daha fazla kazanmak için ise her yolu mubah kılıyoruz.

Onlar zihinsel olarak dürüst, biz sadece dilde…

Onlar hak, adaleti uygulayarak yaşar, biz sadece slogan olarak kullanırız.

Peki, Allah hangisini sever?

Üçkâğıtçı Müslüman'ı mı, dürüst gayrim Müslim mü?

Cevabı yazmaya gerek yok, elbette dürüst, adaletli olanı…

Hüsnü niyet insan olmanın yol haritasıdır. Kimde var ise doğru yoldadır. Niyeti kötü olan iki dünyada da asla huzur bulamaz. İsterse alnı gece gündüz secdede kalkmasın.

Allah (cc) niyetlere bakar, sonra yaptıklarımıza…

Bugün başımıza gelenler bizim kirli zihinlerimizin bize mükâfat olarak sunduklarından başka bir şey değil.

Ama bakıyorsun hala iğnenin ucunu dahi kendine batıran yok. Herkes kendi dışındakileri suçluyor. Herkes başkalarının hatalarını sayıyor. Kendi hatasını kabul eden çok az. Kendisiyle hesaplaşan çok az.

İçimizdeki "Ben" putu yine kazandı. Bu kadar felakete rağmen yine içimizdeki nefs putuna ilişmedik. Onu yine suçsuzlaştırdık, yola devam ediyoruz.

Tıpkı felaketlerden önceki halimiz gibi yola devam ediyoruz. Allah kendimizi bilenlerden eylesin, uyandırsın!

Kendini bilmeği nasıl anlıyoruz onu da bilemiyorum. Kendini bilmek, tek düşmanımızın nefsimiz olduğunu bilmek ise sorun yok, başkalarını suçlamak ise o kendini bilmek değil, içindeki putların yerini sağlamlaştırmaktır.

Hüsnü niyeti içimize, beynimize yerleştirmek ve onunla yaşamak umuduyla…

Harput Beyzade Restaurant
Sizin Eviniz…

0539 100 03 00

Cengizhanlı Sok No: 8A Girne Çarşı-KKTC

Ters Lalelerden görsel şölen

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgesinde yüksek rakımlı bölgelerde yetişen ve halk arasında "Ağlayan Gelin" ile "Hüzün Çiçeği" olarak bilinen ters laleler, Elazığ'ın Arıcak ilçesinde ilk baharla birlikte görsel şölen sunuyor. Karların erimeye başlamasıyla birlikte dağlık bölgelerde yetişen ve halk arasında "Ağlayan Gelin" ve "Hüzün Çiçeği" adı verilen ters laleler, Elazığ'ın Arıcak ve Alacakaya ilçelerinde tabloları aratmayan görüntüler oluşturdu. Halk arasında sevdiğine kavuşamadığı için ağlayan gelini temsil eden ters lalelerin görsel şöleni yaklaşık 2 hafta sürüyor. İlkbahar mevsiminde kısa süreli çiçek açan ters laleler, dağlık bölgelerin yanı sıra, ilçeye bağlı yüksek rakımlı köylerde yaşayanlar tarafından bahçelere ekilerek nesli tükenmesin diye koruma altına alınıyor. Ters laleler Elazığ'ın yanı

sıra Tunceli, Bingöl, Diyarbakır, Adıyaman, Hakkari, Van, Şanlıurfa, Şırnak ve Muş'ta görülüyor.
Yılda 15 gün açan, nesli tehlike altında olan ters lalelerin, bir tanesini koparan kişiye 80 bin 465 lira idari para cezası kesiliyor.

Ters Lalenin Hikayesi

Hüznün Sembolü Bilinen en eski süs bitkisi olan Ters Lale, soğanlı bitkiler familyasındandır. Birçok din ve kültür için hüznün sembolü kabul edilmiş, efsanelere konu olmuştur. 19. yüzyılın sonlarına kadar Osmanlı topraklarına has bir çiçek olarak kalmıştır. Ters lale, Anadolu coğrafyasına ait endemik bir türdür. Efsanelerde Ters Lale Hristiyan rivayetlerine göre; Hz. İsa'nın çarmıha gerilişine şahit olan Hz. Meryem'in gözyaşlarının düştüğü yerde Ters Lale yetişmeye başlamıştır. Müslüman söylencelerine göre; Hz. Hasan ve Hüseyin'in Kerbela'da katledilişlerinden dolayı ve başka bir efsaneye göre ise Ferhat'la Şirin adlı aşık bir çiftin birbirlerine kavuşamaması nedeniyle Ters Lale'nin boynu bükük, rengi kırmızıdır. Ters Lale, Anadolu topraklarının gördüğü büyük acıları efsaneleriyle özetlemektedir.
Osmanlı döneminde, Lale, Sümbül ve Nergis kadar popüler olmuştur. 20. yüzyıl başlarında yapılan araştırmalar ve ilerleyen bitki yetiştiriciliği sonucu türleri çoğalmıştır. Bugün Ters Lalenin dünya üzerinde bilinen 165 türü ve tür alt kategorisi bulunmaktadır. Nazlı Çiçek Ters Lale Nasıl Yetişir? Üretim alanı 1000 – 3000 metre yükseklikte olmalıdır. Ancak düşük rakımlı alanlarda da sıcaklık kontrolü sağlanabildiği sürece üretim Yapılabilir. Toprağı bol güneş görmelidir ve su tutmamalıdır. Bunun için yüksekten akışı sağlayan meyilli arazi gerekir. Ters Lale, humuslu ve kumlu toprakları severler.

Romanya'da Elazığlılar

Osmanlı Devleti, farklı dinden birçok ulusu aynı sancak altında birleştirmeyi başarmıştı. Osmanlı'da yüzlerce yıl barış içinde yan yana yaşayan insanlar Birinci Dünya Savaşı patlak verdiğinde aynı sancak altında savaşmış. Birçok cephede savaşan yüzlerce askerimiz, şehit düştükleri yerlere defnedilmiş. Romanya'nın başkenti Bükreş'teki Türk Şehitliği de aziz

VEDAT KENT

şehitlerimize ev sahipliği yapan yerlerden biri. 1932 yılında Büyükelçi Hamdullah Suphi Tanrıöver'in girişimiyle inşa edilen şehitlikte 935 şehidimiz yatıyor. Romanya'nın başkenti Bükreş'teki şehitlikte, kimliği tespit edilemeyen 535 vatan evladı toplu kabirlerde, 400 vatan evladı ise isimlerinin yazılı olduğu kabirlerde yatıyor.

Biz de bir toplantı vesilesiyle gittiğimiz Romanya'da aziz şehitlerimizin yattığı Türk Şehitliği'ne de uğrayıp ruhlarına Fatiha okumayı bir görev bildik. Güzel bir rastlantıyla Çanakkale Savaşı Zaferi tarihine de denk geldi bizim orada bulunduğumuz zaman. Bükreş'te, 18 Mart Çanakkale Zaferi Şehitlerimizi Anma Törenine iştirak ettik. Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçiliğimizin "Bükreş Türk Şehitliği"nde düzenlediği anma törenine Azerbaycan, Pakistan, Bosna-Hersek, Polonya, Sırbistan başta olmak üzere Bükreş'te bulunan birçok ülke temsilcisinin de katıldığı yoğun bir kalabalık şehitlikte yerini almıştı. Şehitler için saygı duruşu ile başlayan tören Romanya ve Türk milli marşlarının ardından, Romanya Savunma Bakanlığı yetkilileri, Büyükelçiliğimiz askeri ataşemiz ve Bükreş Büyükelçimiz Sayın Özgür Kıvanç Altan'ın konuşmalarıyla devam etti. Konuşmalarda, Çanakkale savaşında Türk askerinin yurdunu savunurken bir destan yazdığı ve birçok ulusa da örnek olduğu vurgulandı. Büyükelçi Altan konuşmasında, bu savunmanın Türk tarihi için öneminin altını çizerken

Romanya'da şu anda Türk şehitliğinde yatan şehitlerimizi de rahmet, minnet ve saygıyla anıyoruz dedi.

Bizler de, Bükreş Türk Şehitliği'ndeki Özel Deftere, Çanakkale Zaferindeki şehitlerimiz başta olmak üzeri tüm şehitlerimizle ilgili duygularımızı yazdık.

Yurt dışında, Romanya'da şanlı tarihimizin önemli dönüm noktalarından olan 18 Mart Çanakkale Savaşı Zaferi 108.yıldönümü törenleri, orada yaşayan Türklerin tarihleriyle nasıl gururlandıklarını ve dolayısıyla da duygulandıklarına şahit olduk.

Bu törenlerin ardından Romanya'nın başkenti Bükreş'te yaşayan Elazığlı hemşerilerimizle de bir araya gelme fırsatı bulduk. Sosyalist bloğun dağılmasından sonra 90'lı yıllarda bu ülkeye gelerek birçok karışıklık içinde ekmek parası kazanmaya iş dünyasında faaliyet göstermeye çalışmışlar. Güvenliğin az olduğu, iç karışıklıkların devam ettiği ve serbest ticaret rejiminin

olmadığı bir ülkede ticaret yapmaya çalışmışlar. Serbest piyasa koşullarının gelişimine paralel olarak geçen süre içerisinde gıda, enerji, inşaat, tekstil ve diğer bir çok sektörde faaliyet gösterip başarılı olmuş Elazığlılar, bize ayrı bir gurur kaynağı oldu.
Gıda ve özellikle de fırıncılık hemşerilerimizin Romanya'da ilk girdikleri sektörler arasında. Burada gördüğümüz Elazığlılar da, 2023 yılı içerisinde gittiğimiz Almanya ve

Azerbaycan'daki hemşerilerimiz gibi iş hayatında önemli yerlere gelmişler. Tüm hemşerilerimiz çalışkanlıkları ve dürüstlükleri sayesinde gittikleri ülkelerde çok sevilen ve sayılan insanlar olmuşlar.
Romanya'daki hemşerilerimiz, tören sonrası için Bükreş Büyükelçimiz, askeri ataşemiz ile ailelerinin de dahil olduğu bir yemek organizasyonu düzenlemişlerdi. Bu yemeğe bizi de heyet olarak davet ettiler. Biz de davete icabet ettik.
O yemekte de gördük ki, Elazığlıların devletçi geleneği, bayrağına ve milletine bağlılığı her yerde kendisini gösteriyor. Bulundukları ülkelerdeki Türk makamları-büyükelçilikleriyle sıkı ilişkiler kurarak, yurt dışındaki temsilciliklerimizle samimi dostluklar geliştirmişler. Bunun somut örneğine de hem törende hem de tören sonrası sohbetlerde tanık olduk. Hemşerilerimiz ile Sayın Büyükelçi Altan'ın Romanya'da bulunan Türkleri bir araya getirmek için 23 Nisan töreni kutlamaları ve piknik organizasyonları gibi planlamalara başlamış olduklarını gördük. Elazığlıların Azerbaycan'da Büyükelçimiz Sayın Cahit Bağcı'ya yakınlıklarının bir benzerine de Romanya'da Büyükelçi Sayın Özgür Kıvanç Altan ile olan dostluklarına da şahit olmamız bizi fazlasıyla gururlandırdı. Keza bu yıl içinde gittiğimiz Almanya'da ve farklı bir tarihte bulunduğumuz Fransa'da da aynı tabloyu görmüştük Bu bizim Elazığlıların devletçi geleneğimizin olduğunun açık bir göstergesidir.
Yurt dışındaki hemşerilerimiz iş hayatındaki başarılarını bulundukları ülkelerdeki sosyal ilişkileriyle taçlandırmışlar. O ülkelere hem ticari hem de sosyal olarak katkı sunuyorlar. Adeta gönüllü birer Türkiye ve Elazığ temsilcisi gibi çalışıyorlar. Bununla birlikte memleket sevgisi nedeniyle Türkiye'de ve Elazığ'daki tüm konulara hakimler. Ulusal kanalların yanı sıra Elazığ televizyonları ve internet siteleri de yakından takip ediliyor. Sık sık Türkiye'ye ve Elazığ'a geliyorlar. Farklı zamanlarda yaşanan Elazığ ve Kahramanmaraş'taki depremlerde, sadece Romanya değil tüm ülkelerdeki vatandaşlarımız ve hemşerilerimizin çok ciddi desteklerde bulundukları da bir gerçek. Adeta Türkiye'yle seviniyorlar Türkiye'yle üzülüyorlar.
Sözün kısası; Romanya'da bulunduğumuz süre içerisinde diğer ülkelerde yaşayan hemşerilerimiz gibi, bu ülkedeki hemşerilerimizle de gerek iş hayatlarındaki başarılarından gerekse de sosyal ilişkilerinden dolayı gurur duyduk. Türk ve Elazığ kimliğini en iyi şekilde temsil etmeleri bizim Bükreş'ten mutlu bir şekilde ayrılmamıza neden oldu.

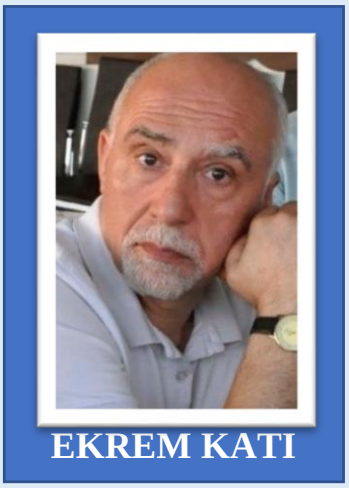
USTA GIMILİ HA!

Olayı anlatan: Fırat KOLOGLU

Tahsin Özyüksel'in yani Silo'nun av meraklısı olduğunu bilen ve Sanat Okulu'nda iken yanında çalışan Abdinur ava merak salar ve Silo'ya:

Usta, beni de bir gün ava giderken götür, ben de göreyim.

Bu Pazar gün ağarmadan saat 4.00'de bizim eve gel, gidelim.

EKREM KATI

Anlaştıkları Pazar günü Silo ve av arkadaşı erkenden Silo'nun motosikleti ile ördek avı için Gölcük'e doğru yola çıkarlar. Gölün Sivrice tarafındaki sazlık ve bataklık kıyıya gelince, motordan iner ve kayaların arasında kendilerine bir yer seçerler. Silo avını rahatça görebilecek ve saklanabilecek bir kayaya yerleşir. Arkadaşı da Silo'nun talimatına uyarak karanlıkta kayalar arasında el yordamı ile bir yer hazırlar ve sessizce beklemeye başlar. Henüz ördekler sazlığa gelmemişlerdir. Ava ilk gelen arkadaşına Silo:

- Sakın yerinde kımıddama, sesini de çıkarma. Ben tüfeği ateşleyene kadar öylece bekle. Ördekler ürküp kaçarlarsa akşamdan önce tekrar buraya gelmezler. Beklememiz de boşa gider. Eğer sesini çıkarırsan seni vururum, diye arkadaşına sert ve kesin bir direktif verir.

Ne de olsa Silo Sanat Okulunun tasviye atölyesinde hoca, av arkadaşı da onun yardımcısı ve talebesidir. Ayrıca Silo biraz Cinlidir, kızdı mı yapar dediğini.

Bu arada mevsim ilkbahardır, havalar iyice ısınmaya, yılanlar da uyanmaya başlamışlardır. Ördekler yavaş yavaş sazlığa inmeye başlarlar. Silo sazlığın iyice ördeklerle dolmasını beklemektedir. Tam bu sırada Silo'nun arkadaşı Abdinur fısıltı ile:

- Usda gımili ha!... Diye Silo'ya seslenince, tetikte avını bekleyen Silo:

- Sus ulan, bir daha konuşursan...

Abdinur'u susturur. Üç saattir tetikte bekleyen Silo gene ördeklerin gelmesini beklemeye başlar. Aradan yarım saat geçer. Abdinur bir daha Silo'ya, yalvarırcasına:

- Usda eyice gımili haa!

Diye fısıldayınca Silo:

- Ulan benim gözüm kör mü? Ben de görim, kes sesini.

Hava yavaş yavaş ağarmaya başlar, ördekler toplanınca Silo ördek topluluğunun tam ortasına doğru ateş eder etmez, arkadaşı da elinde bir metre uzunluğunda kara bir yılanla yerinden fırlayarak, yılanı şiddetli bir şekilde yere vurur ve yılanın belini kırar. Silo yılanı görünce şaşır kalır.

Mesele şudur: Abdinur karanlıkta yerleştiği yerde üstüne oturduğu kayanın biraz altında yumuşak ve oynayan bir yılan olduğunu fark edince Silo'ya “Usda gimili haa!” diye haber vermiş. Fakat Silo bağırıp tehdit edince üstüne oturduğu ve bacaklarının arasında kafasını çıkaran yılanın başını altında sıkıca tutarak sıkıp, öylece beklemekteymiş. Silo ördeklere ateş edinceye kadar Abdinur da korkudan yılanı sıka sıka en az bir saat bir tarafta silah bir tarafta da yılan tehlikesiyle korkulu dakikalar geçirmiş.

Silo ise o gımili dediğinde gelip giden ördekler için gımili dediğini sanıp ona bağırıp susturuyormuş.

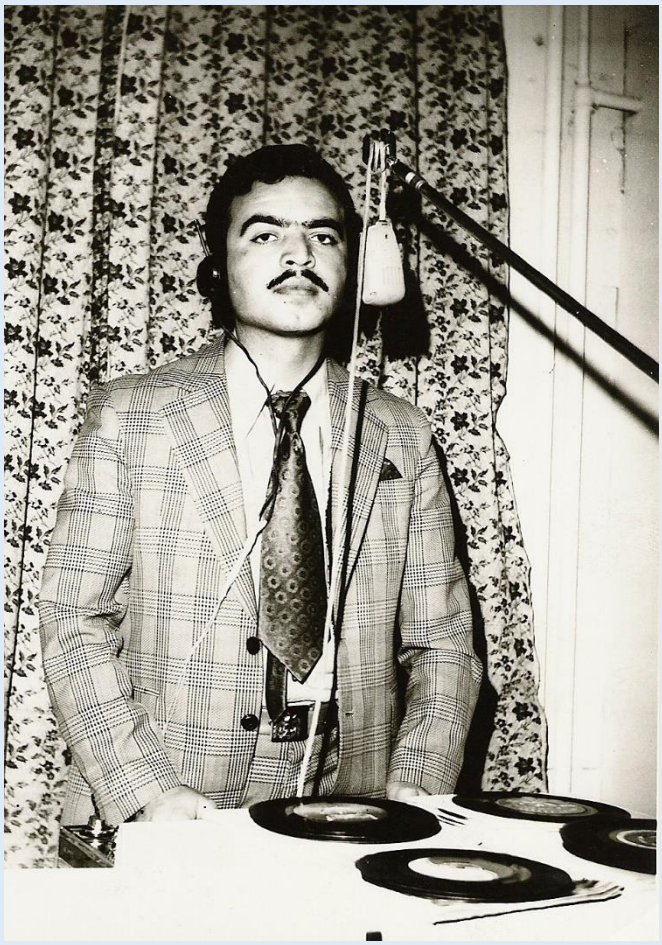
Elazığ, duayen bir büyüğünü daha kaybetti.

Mehmet Topal'ın ruhu şad olsun

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'ın yetiştirmiş olduğu 71 yaşındaki duayen gazeteci Mehmet Topal tedavi gördüğü hastanede 21 Nisan 2023 tarihinde hayatını kaybetti.
1953 yılında Elazığ'da doğdu. İlk, Orta ve Liseyi Elazığ'da bitirdi. Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümünde okudu. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nin Halkla İlişkiler Bölümü'nü bitirdi.
Gazeteciliğe 1971 yılında Elazığ'da günlük olarak yayınlanan yerel ULUOVA Gazetesi'nde başladı. Bu gazetede Muhabir, Köşe Yazarı, Başyazar ve Yazı İşleri Müdürü olarak uzun yıllar çalıştı. Binlerce haber, röportaj ve köşe yazısında imzası bulunmaktadır. 1974 yılında kısa dalgadan yayın yapan Elazığ Sanat Enstitüsü Radyoevi'nde "spiker" ve "program yapımcısı" olarak görev yaptı.
1978-1983 yılları arasında Elazığ Belediye Başkanlığında "Özel Kalem Müdürlüğü" ve "Basın-Halkla İlişkiler" görevlerini üstlendi. Buradan istifa ederek ayrılan Topal, bir süre serbest ticaret yaptı.
Ulusal Gazetelerden Tercüman'ın, Bulvar'ın, Haber Ajanslarından Akajans'ın Elazığ Muhabiri olarak uzun yıllar görev yaptı. Birçok Ulusal dergide makaleleri yayınlandı. Bölge Gazetesi "Ekspres"in 5 yıl süreyle Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Müdürlüğünü, Ulusal Günaydın Gazetesi'nin Elazığ Bölge Müdürlüğünü, Güneş Gazetesi'nin Elazığ Temsilciliğini yaptı. 1990 yılında Günaydın Gazetesi'nin Elazığ Bölge Tesisleri'nin kuruluşunu gerçekleştirdi.

Elazığ'ın Yazıkonak beldesinde kurulan Belediye'nin ilk yıllarında dışarıdan özel danışmanlık hizmetinde bulundu. Elazığ Milletvekili rahmetli Ali Rıza Septioğlu'na son seçimde danışmanlık yaptı. Elazığ'ın Kovancılar ilçesine bağlı Yarımca Beldesinde faaliyette bulunan Etikrom'a ait Kef, Kapin ve Sori bölgelerindeki maden ocaklarını çalıştıran ve Etikrom'a krom tozlarını briketleyen SEP Firmasına danışmanlık yaptı. 2000 yılından beri, Elazığ'ın tek ve çok ortaklı yerel bir reel sektör kuruluşu olan Mis Holding'in Halkla İlişkiler Müdürlüğü ve Basın Danışmanlığını yaptı.

1980'de kısa adı EFTUD olan Elazığ Folklör ve Turizm Derneği'ni, 1981'de Cüzzamla Savaş Derneği Elazığ Şubesini, 1988'de Fırat Havzası Gazeteciler Cemiyeti'nin kuruluşlarını gerçekleştirdi. EFTUD ile GAZETECİLER CEMİYETİ'nde Başkanlık, Cüzzamla Savaş Derneği'nde Başkan Yardımcılığı yaptı.

Mehmet Topal'ın Elazığ'ın yerel televizyonlarından Kanal E'de akşamları ana haber kuşağı içerisinde yayınlanan "Günün Yorumu" adlı proğramında, kentin çözüm bekleyen sorunlarını gündeme getirmesi büyük bir beğeni ve ilgi ile izlenmekteydi. Aynı televizyon kanalında yayınlanan Elazığ'ın tarihi ve kültürüne yönelik kendi imkanları ile hazırladığı özel belgesel yapımları da bulunmaktadır. Yerel Televizyonlarda yayınlanan bu belgeseller; Ferrokrom'da Türk Mucizesi, Palu Belgeseli, Harput Efsaneleri, Harput Çeşmeleri, Orcik ve Pestil Belgeseli, Ali Rıza Septioğlu Belgeseli, Mis Holding Belgeseli, Elazığ Güçbirliği AŞ Belgeseli adlarını taşımaktadır.

Gazeteci-Yazar ve Halkla İlişkiler Uzmanı olan Mehmet Topal'ın "ÇIRPINIRDI KARADENİZ", "ELAZIĞCA" ve "ATATÜRK ELAZIĞ'DA" adlarında yayınlanmış üç kitabı bulunuyor.

Gazetecilik mesleğinde "Haber ve Röportaj" dallarında aldığı çeşitli ödülleri bulunan, otomobil ve bilgisayar kullanmayı bilen, araştırmacı gazeteciliği ile tanınan Mehmet Topal, emekli bir gazeteci olup, evli ve üç çocuk babasıdır.

Merhum Topal için ikindi namazını müteakip İzzetpaşa Camii'de cenaze namazı kılındı.

Cenaze namazına il protokolü ve basın mensupları katıldı.

Kılınan cenaze namazının ardından Merhum Topal asri mezarlığında toprağa verildi.

O'na Deli Demeye Dilim varmıyor

CEVDET BABA

CEVDET, BİNGÖL DEPREMİNİ BİLDİ

Deli Cevdet ile anlatılanlar çoktur. Öyle ki bazılarımız onun "veli" olduğuna dair düşünceler taşımışız. "Veli" olduğuna dair "bir Veli idi o" diyen EMK Derneği eski Başkanlarından Feti Ahmet Deniz, başından geçen bir anıyı şöyle aktarır:

"Yaz tatillerinde bir eczanede çırak olarak çalışırdım. Merhum Cevdet Bey her gün saat 15.00 gibi gelir, elinin çatlaklarını ve sertliklerini gidermek için bizden merhem isterdi.

Sesi hala kulaklarımda: "Malem var mu?" derdi.

"Hacı otur getirelim" derdik.

Elindeki çatlaklarına biz de bazen vazelin bazen de uygun pomatlardan sürerdik. Ardından da bir bardak ta su isterdi. Kıbleye dönüp oturarak suyu üç nefeste içer, dua eder giderdi.

Ama o gün tedirgindi. Bizler, bu halini sokakta onu ıslıkla kızdırdıklarına bağlamıştık. Her zamanki gibi kremle elini ovdu ve sonrasında su istedi. Suyunu kıbleye dönerek birinci yudumda içtikten sonra birden ayağa fırlayarak kalktı. Dizlerine vurarak, "Ah… Vah… Vah… Gitti… Gitti!" diyerek hem dövünüyor, hem doğuya dönüp elleriyle sanki bir ağırlığı kaldırıyormuşçasına boşluğu kucaklıyordu.

Akşam saat 17.00'de radyo haberlerinde, Bingöl-Karlıova depremini duyduk. Aradan birkaç ay sonra Bankalar Caddesi'nde küçük bir dükkanda saatçilik yapan merhum Hacı Alaaddin Amca, eczacı beye, "Mağdur biri var, deprem mahallinden gelmiş, hali iyi değil. Buna bir iş bulabilir miyiz?" diye sordu. Eczacı Bey ise "Buraya gelsin çalışsın" dedi. Onun adı Hüseyin idi.

Hüseyin Bey'in ilk iş gününün öğleden sonrası idi. Saat 15.00 gibi Cevdet Bey, rutin ziyaretlerinden birini yapmak üzere eczaneye geldi. Birden Hüseyin Bey hayretle haykırdı birkaç saniye sonra konuşamaz oldu. Bir yandan Cevdet Bey'i göndermeye çalışırken, bir yandan da bayılan Hüseyin Bey'i ayıltmaya çalışıyoruz. Bir müddet sonra ayılan Hüseyin Bey, bize baygınlığının sebebini anlattı: "Bu adam Bingöl'deki depremde yıkılan evlerin duvarlarına ellerini dayayarak yıkılmalarını engelliyordu. Bir kızımı da enkaz altında kalmaktan kurtardı."

Deli ile veliyi tarif edebilecek ya da ayırt edebilecek bir güç var mı ki, bizlere tarif edebilsin."

DELİ CEVDET'İN ÖLÜMÜ

Deli Cevdet'in ölümü de yaşamı gibi esrarengizdi. Deli Cevdet, ölümünden birkaç gün önce bütün işyerlerini gezerek, "Yolculuk var. Hakkınızı helal edin" diyerek insanlarla vedalaştığı söylenir.

Bir başka rivayete göre ise Cevdet öldüğünün günün sabahında Şire Meydanı'nda bir esnafa uğrayarak, "Bugün yolculuk var. Ben şimdi hamama gidiyorum. Sen bana peynir, üzüm, ekmek hazırla gelip yiyecem" demiş. Cevdet hamam dönüşünde, tamamen saçını ve sakalını kestirerek çok temiz bir şekilde o esnafın yanına gelmiş. Esnafın kapısının önüne oturarak, "Hani benim peynirim, üzümüm, ekmeğim" diyerek yiyeceklerini istemiş. Kapının önünde yemeğini yiyen Cevdet, yemek sonrası vefat etmiş.

Elazığ'ın en büyük camisi olan İzzet Paşa camisinde o kadar kalabalık cemaat oluşmuş ki herkes şaşırmış. Cevdet'in mezarı, Harput'ta çok sevdiği daima yanında uyuduğu Beyzade Efendi'nin mezarının yanında bulunmaktadır.

Yaşarken etrafımızda dönüp dolaşan insanların kim olduğunu, ne olduğunu ancak Mevla'm bilir. Siz deli dersiniz kim bilir belki bir evliya, belki bir eren, belki bir veli. Onun için kimse için deli dememeli…

24.12.1977 tarihinde vefat eden Cevdet'in mezarı, Harput'ta Beyzade Efendi'nin mezarının yanında bulunmaktadır.

DELİ CEVDET'E TÜRKÜ BESTELENDİ

Delisine daima hoşgörü ile yaklaşan Elazığlı, bir vefa örneği göstererek çok sevdiği delisine şarkı da besteledi. Elazığlı Müzik Adamı, Bestekar ve Yorumcu Kenan Özkan , "Deli Cevdet" için 1996 yılında söz ve müziği kendine ait bir şarkı yazmış. Şahısa özel bestelenen bu şarkıya klip de çekilerek, 1997 yılında Fırat TV'de yayınlanmaya başlanmış.

Deli Cevdet'i veya Cevdet Baba'yı çok sevdiğini dile getiren Kenan Özkan, 1970'li yıllarda Cevdet ile tanıştığını ve o yıllarda sık sık bir araya geldiklerini söylüyor. Cevdet'in nurlu bir yüze sahip olduğunu ifade eden Özkan, Cevdet'in aslen Mardinli ve Arap kökenli olduğunu belirtti. Özkan, "Cevdet, Mardin'de akrabalarının kızını seviyor. Ama Cevdet'e kızı vermiyorlar. Aşık olduğu kızı alamayınca bunalıma giriyor ve rahatsızlanıyor. Önce tedavi için Diyarbakır'a geliyor. Tedavi esnasında hastaneden kaçıyor. Bir süre Diyarbakır'da kalıyor. Sonra yeniden rahatsızlanıyor. Bu kez de Elazığ Akliye Hastanesi'ne getiriliyor. Burada Tedavi görüyor. Hastaneden çıktıktan sonra Elazığ'da kalıyor." diyerek, Cevdet'in hayat hikayesinden bir kesit sunuyor.

DELİ CEVDET TÜRKÜSÜ

Öleceğin zamanı söylemişsin
Elazığ'daki insanlara
O zaman geldiğinde
Ruhunu teslim etmişsin Yüce Mevlaya

Yüzlerce el üstünde
Harput'a gömülmüşsün
İnsanlardaki sana olan sevgi
Gördüğüm kadarıyla duyduğum kadarıyla

Sen çok sevilmişsin Cevdet
Cansız resmin seni sevenlerin duvarlarını süslüyor
Bazı insanlarında gönüllerinde saklanıyorsun
Cevdet… Cevdet…
Deli Cevdet…
Veli Cevdet…
Cevdet Baba…
Deli Cevdet, Mardin'de de sevilen bir simaydı. Mardin'de "Deli Cevdo" olarak biliniyordu. Mardinli Gazeteci Yazar Mesut Çakırca, 43. ölüm yıldönümünde yazdığı bir yazıyla vefalarını dile getirdi.
"O, Kadim Şehir Mardin'nin Sevgisi El- Aziz'in Velisiydi
Bugün (24 Aralık) Cevdet (Cevdo) Aramızdan ayrılışının 43. Yıldönümünü Rahmetle Yâd Ediyoruz. O, Mardin'in Sevgisi, El-Aziz'in Velisiydi.
Ölüler, unutulduklarında ikinci kez ölürler, hatırlamak, onları canlı kılmaktır gönüllerde, sokaklarda ve meydanlarda, bulvarlarda onları yaşatmaktır, hatırlamak, nesillere aktarmaktır diye, biliyorum
Kadim Şehirlerde Divaneler, Âbdallar, Meczuplar, sokakların süsüdür. Onlar bulundukları mekânların insanlarıdır. Onlara kapısını açmayan dükkân, yıkanmasına imkân vermeyen Hamam, yardım etmeyen el yoktur. Ermiş, kâhin, mecnun, meczup, Divane Davranışları anlaşılmadığı için toplum üstü gerçeğin sözcüleridir onlar, Gizli bir hakikati bildirmek, gelecekten haber vermek, başkalarının fark edemediğini görebilme ferasetine sahip olmak, Tuhaf ve gizli Güçleri olanlar yine onlardır. En azından Halkımız böyle inanır böyle tanırdı onları.
'El-Aziz' Şehrin Çarşı Esnafları anlatıyor.
Cevdet (Cevdo) geldi yanımıza. Neşeliydi. Aramıza oturdu. Ona ısmarladığımız kebabı yedikten sonra kendisinden bir istekte bulunduk Hadi Cevdet (Cevdo) bizi kırma onun için oyun havası yerleştirdik kasetçalara,
Kollarını bir kartal kanadı gibi açtı gülümsedi. Çarşı esnafı alkışları ile tempo tutarken kendine özgü figürler yaparak başladı oynamaya, keklik gibi sezmiş, ağzına bir bıçak alıyor, sonra alnına yapıştırıyor, ilginç hareketler yapıp, seyredenleri gülmekten kırıp geçiriyordu. Bir başkaydı o gün Cevdet (Cevdo)…
Çayını içtikten sonra tıraş olmak, sonra da hamama girip yıkanmak istediğini söyledi. Pek hayra alamet değildi bu. Üstelik tüm El-Aziz Esnaflardan "ben gidiyorum" deyip tek tek helallik alıyordu, birde ikaz edip bana "yarın yolculuk var, unutmayın anamın adı Zehra. Ona gidiyorum. Tamam mı? Zehra Zehra." son sözleri oluyordu.
Ve O Sabah El-Aziz şehrin İzzetpaşa Camii'nin Minarelerinde okunan Salanın ardından Duyurulan Cevdet (Cevdo) nun acı vefat haberini duyan El-Aziz Halkı sarsılmıştı, çünkü Cevdet Baba vefat olmuştu, onun dudaklarında buruk bir tebessüm! Olmuştu. İnna lillahi ve inna ileyhi raciun, ve kendinin sürekli haykırdığı O söz "Ebed-dinükum"
Tarih 24 Aralık 1977 Medfun olduğu mekân Harput Mezarlığı Nakşibendi şeyhi Beyzade Efendi'nin yanı. Bugün 24 Aralık Cevdet (Cevdo) Aramızdan ayrılışının 43. Yıldönümünü Rahmetle Yâd ediyoruz. Ölüler, unutulduklarında ikinci kez ölürler, Lakin biz onları unutmayacağız Unutturmayacağız, Allah Rahmet etsin Mekanı Cennet olsun..!
Devamı var…

AĞUSTOS 2020

ŞIMART BENİ

Mahallenin Kadınları Eşo Diyeze'ye çay içmeye gelmişler. Sohbet sohbeti açarken, televizyonda Safiye Soyman'la Faik Öztürk'ün oynadığı reklam çıkmış. "Şımart beni Faik" diyen Safiye Soyman'ı Faik Öztürk aldıklarıyla şımartıyormuş.
Kadınlar reklam bittikten sonra başladılar kendi aralarında konuşmaya:

- Gördünüz bulmuş Elazığlıyı şımarmaya başlamış…
- Bizim ki de Elazığlı bizi niye şımart mı?
- Eşo Diyeze, Mamoş Amca seni şımartıyor mu?
- Toprağ başına… Nerdeee? Geçen gün canım dut istedi. Köyden topla getir dedim. Döndü bahan 'Hee yav benim de canım çekti. Cumartesi günü çağalarla köye gidin tut silkeleyin' dedi.
- Peki, sen ne dedin?
- Ne diyem? Kapının arkasındaki süpürgeyle şımarta şımarta tut silkeledim.

ATAŞIM ÇIHİ

Mahallenin kadınları Eşo Diyeze'yi yine araya almışlardı.

- Eşo Diyeze, hiç ateşini ölçtürdün mü?
- Niye ki?
- Pandemi dönemi ateşini kontrol altında tutman gerek. Yüksek çıkmaması gerek.
- Gızım bu aralar kuyumcunun önünden geçerken, benim ataşım çıhi…
- Niye ki?
- Dayım torununun düğünü, bizim herif kirve olmuş, Fatogilin düğünü ve Şaziye oğlunu sünnet ettirecek. Bu yüzden ataşım çıhi…

Palu Usulü Ekşili Köfte

- **Malzemeler:**
- 5 tane patlıcan
- 12 tane orta boy dolmalık biber
- 5 tane küçük soğan
- 400 gram yağsız kıyma
- 4 su bardağı köftelik bulgur
- 1. 5 kase tane sumak
- 1 yumurta
- 2 yemek kasığı tuz
- **Yoğurmak için**
- 1 kase su
- 2 parça kemikli et
- Önce tane sumağı 1 litre suya bırakıyoruz ve 2 saat bekletiyoruz. Sonra rengini ve tadını verince sumağı süzüyoruz tencereye. Sumak suyuna 1 tane yumurta kırıp çırpıyoruz. Sonra ocağa bırakıp orta ateşte kaynamaya yakın kalın bir köpük tabakası oluşacaktır. Onu kevgir yardımı ile üstünde o köpük kalmayacak şekilde alıyoruz. Sonra bu suya 1,5 litre sıcak su ilave ediyoruz kemiği de içine atıp tuzunu da ilave edip kısık ateşte kaynamaya bırakıyoruz. (EKŞİMSİ BİR SU OLACAKTIR EĞER EKŞİYİ FAZLA SEVİYORSANIZ 1 LİTRE SU BIRAKABİLİRSİNİZ)

NOT: YUKARIDA KÖPÜK DİYE BELİRTTİĞİMİZ ASLINDA KEF OLARAK BİLİNİR

Suyu yaptıktan sonra kuru soğanları toprağa gelen kısmından derince kesiyoruz. Kabuklarını soyup kaynayan suda haşlıyoruz. Birbirinden ayrılınca olmuş demektir. Bu arda patlıcan ve biberleri de dolmalık olarak hazırlıyoruz.

KÖFTESİ İÇİN: Kıyma ile bulguru ve tuzu su yardımı ile yoğurarak macun kıvamına getiriyoruz. Sonra köfteyi elimizde bir sıkım alıp biber patlıcan ve soğanın içini dolduruyoruz. Bu işlem malzemeler bitene kadar devam eder. İşlem bitince kaynattığımız sumaklı suyun içine bırakırız ve yarım saat pişiririz. Sonra sebzeleri yumuşayınca ve dolmayı ayırarak pişip pişmediğini anlarsınız. Pişince dolmaları içinden çıkarıp başka bir tencereye alıyoruz. Servis yaparken suyu ile beraber servis edilir yapanlara afiyet olsun

DOĞRU REKLAM KAZANDIRIR!

Size Özel Reklam Çözümleri İçin Hemen Arayın!

İhtiyacınız neyse,
işin uzmanı
yanınızda...!

webajans

ewebajans

- Web Tasarım
- Grafik Tasarım
- Tabela Tasarımı
- Tanıtım Müziği
- Editörlük
- Marka Tescili
- Matbaa Hizmetleri
- Promosyon Ürünleri

İLETİŞİM

0553 253 30 90 Gazi Caddesi Yüce İşhanı Kat 3 Merkez/Elazığ

www.ewebajans.com - info@ewebajans.com

genefik yöresel

www.genefik.com

0544 565 4241

İZZETPAŞA MAHALLESİ HALİLBEY SOKAK 8/B
ELAZIĞ MERKEZ